

Artin väen
juhlapäivä, s. 3

Kymin Voima Oy:n
peruskivi muurattiin, s. 4

Reijo
Virta

Kansikuvat
(Matti Lehto):

Artti-projektin
harjannostajaisia
vietettiin 21.3.

Kymin Voima Oy:n
rakennustyöt edistyvät
vauhdilla.

Osaaminen, tahto tehdä parasta ja hyvä yhteistyökyky tarpeen

Paperivirran tässä numerossa kerrotaan kahden kuusankoskelaisittain tärkeän hankkeen kuulumisia. Kymin Voiman biopolttoaineita hyödyntävän voimalaitoksen peruskivi muurattiin helmikuussa ja Artti-projektiin liittyvässä päällystyskonehallissa vietettiin maaliskuussa harjannostajaisia.

Toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** totesi peruskiven muuraustilaisuudessa pitämässään puheessa, että Kymin tulevaisuuden turvaamiseksi eivät riittäneet paperi- ja sellutehtaan kehittämissä ja investointisuunnitelmat. Ajankohtaiseksi tuli myös tarve rakentaa uusi voimalaitos, koska prosessihöyryntuotanto nykyisellä kattilalaitoksella on epätaloudellista ja laitoksen laitteisto lähellä käyttöikänsä päätä.

Molemmista hankkeista on tarvittu paitsi teknistä osaamista, myös runsain mitoin yhteistyökykyä. Asunmaa muistutti, että Kymin Voiman syntyminen on erinomainen esimerkki paikallisen teollisuuden ja yhteiskunnan yhteistyöstä energiahuollon turvaamisesta ympäristöystävällisesti sekä pitkällä aikavälillä kannattavasti.

Artti-hanke on hänen mukaansa maailmanluokan projekti, jossa onnistumisen edellytyksenä on osaaminen, hyvä yhteistyökyky ja tahto tehdä parasta mahdollista tehokkaasti. Kaikessa tässä on onnistuttu.

Sekä Kymin Voiman työmaalla että myös Artin työkohteissa työvoiman määrä lisääntyy voimakkaasti muutaman seuraavan kuukauden aikana. Yhteistyötä ja sopua tarvitaan entistä enemmän. Meidän kuusankoskelaisien upm-kymmeneläisten on omalta osaltamme annettava kaikki tukemme hankkeiden läpiviemiselle - yhdessä tekemisen hengessä.

Reijo Virta

2/2001

Tässä numerossa mm.

- 3** Artti-projektin harjannostajaiset vietettiin 21.3.
- 4** Kymin Voima Oy:n peruskivi muurattiin.
- 10** Ajankohtaista intraneteistä.
- 16** Peltosen talon viimeinen tehtävä.
- 18** Oletko jo liikkunut tänään?
- 22** Arto pakinoi.

Vakio palstat

- 29** Henkilöuutisia.
- 30** Kiitokset, eläkepäiville, osanottomme.

Artti-projektin harjannostajaiset vietettiin päällystys- ja jälkikäsitteilyrakennuksessa. Halliin oli kokoontunut noin 400 henkilöä juhli-
maan saavutusta.

KYMI PAPER OY:N SUURHANKE NOUSI HARJAKORKEUTEEN

Artin väen juhlapäivä

Noin 400 henkilöä osallistui 21.3. Kuusanniemes-
sä järjestettyyn Artti-projektin harjannostajaisjuhlaan. Hanke sisältää Kymin PK 8:n uusinnan sekä erillisen päällystyskoneen rakentamisen. Harjannostajaiset vietettiin päällystys- ja jälkikäsitteilyrakennuksessa.

Kymi Paper Oy:n toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** mainitsi juhlapuheessaan projektin historian juontavan vuoteen 1998, jolloin linjattiin Kymin strateginen suunta osana UPM-Kymmene Oyj:n hienopaperitoimialaa. Tuotejakaman muutos edellytti eräiden toimintojen lopettamista, tehokkuuden lisäämistä ja muutoksia henkilöstörakenteessa.

“Ne kyettiin tekemään niin nopeasti, että Artti-projekti oli mahdollista aloittaa vuotta aikaisemmin kuin oli suunniteltu.”

Vuoden 2000 maaliskuussa Kymi Paper Oy:llä oli valmiit suunnitelmat hankkeelle ja

UPM-Kymmene -konsernin hallitus antoi projektille toteutusluvan 16.5.2000. “Jo seuraavana päivänä aloitettiin louhintatyöt ja ns. lähtöpaukku ammuttiin 19. toukokuuta kello 12.43”, kertoi Asunmaa. Hallituksen päätöksen merkittävyttä korosti hänen mukaansa se, että investointisumma on Suomen teollisuuden toiseksi suurin tällä ajanjaksolla.

Harjaan nousseen päällystyskonehallin tilavuus on noin 330 000 kuutiometriä, kerrosala noin 27 000 neliometriä, pituus 204 metriä, leveys 56 metriä ja korkeus 27 metriä.

Hankkeen rakennustyöt valmistuvat siten, että päälaiteasennukset voidaan aloittaa aikataulun mukaisesti toukokuussa. Uuden pakkauslinjan rakennustyöt on jo aloitettu, paperikone 8 pysähtyy 9. heinäkuuta ja lähtee uudistettuna käyntiin 6. syyskuuta. Päällystyskone jälkikäsitteilylaitteineen käynnistyy loka-kuun lopussa.

Artti-projektin pääsuunnittelijana toimii Jaakko Pöyry Oy ja päälaitetoimittaja on Metso Oyj. Pääsähköistyksestä vastaa ABB Industry Oy.

Nyt harjaan nousseen hallin rakennuttaa Kymi Paper Oy:n rakennusosasto. Pääsuunnittelija on Jaakko Pöyry Oy, rakennussuunnittelija JP-Kakko Oy ja arkkitehtisuunnittelija Junkkari & Käppi & Toppila Oy. Projektissa on tähän mennessä aktiivisesti työskennellyt lähes 1 000 henkilöä.

“Olemme rakentamassa maailmanluokan projektia, jossa te kaikki olette tärkeänä osana mukana. Onnistumisen edellytyksenä on osaaminen, hyvä yhteistyökyky ja tahto tehdä parasta mahdollista tehokkaasti. Voin ylpeänä todeta, että olette kaikessa tässä onnistuneet ja uskon suunnan myös tästä eteenpäin jatkuvan samanlaisena”, sanoi Asunmaa ja toivotti onnea ja menestystä projektissa eteenpäin.

TYÖLLISYYS PARANTUNUT

Urakoitsijoiden puheenvuorossa Rakennustoimisto Rasto Oy:n toimitusjohtaja **Jari Suomela** totesi, että vaikka Kymin edellisestä suurinvestoinnista on kulu-
nut jo yli 10 vuotta, on yhtiössä investoitu taukoamatta. Hänen mukaansa myös Kaakkois-Suomessa toimivien muiden metsäteollisuusyritysten rakennushankkeet ovat limittyneet sopivasti Artti-projektin kanssa ja vähentäneet alueella työttömyyttä.

Ensi talvena on kuitenkin jo odotettavissa käänne heikompaan suuntaan mm. asuntorakentamisen supistumisen myötä.

“Artin tapaiset investoinnit ovat tärkeitä, sillä vaikka ne eivät lisää työpaikkoja, ne kuitenkin säilyttävät vanhat”, mainitsi Suomela.

Jatkuu sivulla 7.

Peruskiven muuraustarpeet tuotiin hyvissä ajoin paikalle (kuva ylh. vasemmalla). Sihteeri Päivi Tuominen (oik.) ja Kaisa Kauppinen varmistivat, että myös painotuore Paperivirta-lehti pääsi messinkiseen lieriöön, joka muurattiin peruskiven sisään.

Kymmi Voima Oy:n biopolttoaineita hyödyntävän voimalaitoksen peruskiven muurausjuhlassa puhunut UPM-Kymmene Oyj:n hallituksen puheenjohtaja **Tauno Matomäki** kummasteli, että eduskunnassa esitetään lisämenojen rahoittamista lähes aina energiaveroja nostamalla.

”Metsäteollisuus käyttää kolmenlaisia resursseja: työvoimaa, metsää ja energiaa. Voidaan olla varmoja, että Suomessa on 30 vuotta eteenpäin käytettävissä hinnaltaan kilpailukyistä energiaa naapurimaihin verrattuna”, kysyi Matomäki ja muistutti sellu- tai paperikoneinvestoinnin noin 30 vuoden takaisinmaksuajasta.

”Tällaisessa tilanteessa ei siis pidä ihmetellä sitä, että metsäte-

ollisuuden investoinnit ovat viimeisen viiden vuoden aikana suuntautuneet valtaosin ulkomaille”.

YHTEISHANKE

”Kymmi Voima Oy on merkittävä teollisuuden ja yhdiskunnan yhteishanke. Se täyttää hyvin kaksi tärkeää energiapoliittista reunaehto: luonnon ja liiketalouden. Haluan kiittää voimalaitosprojektin tähän astisesta yhteistyöstä hankkeen toista osapuolta Pohjolan Voima Oy:tä sekä UPM-Kymmene Oyj:tä ja Kymi Paper Oy:tä”, totesi Kouvolan Seudun Sähkö Oy:n toimitusjohtaja **Kari Rämö** Kymmi Voiman voimalaitoksen peruskiven muurausjuhlassa esittämässään tervehdyksessä.

Kymmi Voiman peruskiven muurasi arvovaltainen

Rämö pitää ilahduttavana ja pitkän päälle myös asiakkaiden etuna sitä, että aikana, jolloin vanomaisten lauhdevoimalaitosten rakentaminen ei tunnu löytävän kannattavuuden edellytyksiä, tulee markkinoille Kymmi Voiman tyyppistä tuotantokapasiteettia.

TÄLLAISIA PROJEKTEJA TARVITAAN

Juhlapuheen pitänyt kauppa- ja teollisuusministeri **Sinikka Mönkäre** ilmaisi tyytyväisyytensä siitä, että yhteiskunnan tuella on voitu edesauttaa tämänkaltaisen suuren uusiutuvia energialähteitä hyödyntävän hankkeen toteutumista. ”Juuri tämänkaltaisia projekteja tarvitaan, että pystymme toteuttamaan

kansainväliset sitouksemme kasvihuonepäästöissä ja toimimaan kestävän kehityksen tiellä oikeaan suuntaan.”

Ministeri uskoi Kymmi Voiman kokemuksista olevan hyötyä, kun muualla harkitaan vastaavanlaisia toimia ja muistutti hankkeen vähentävän hiilidioksidipäästöjä noin 140 000 tonnia vuodessa. Hänen mukaansa valtion budjetin energiainvestointituet on vuositasolla kaksinkertaistettava nykyisestä noin 100 miljoonasta markasta.

”Panostamalla uusiutuviin energialähteisiin ja energiansäästöissä saavutamme vasta puolet kasvihuonekaasutavoitteistamme. Näinden toimenpiteiden lisäksi tarvitaan myös maakaasua eikä ydinvoimaakaan voi poissulkea.”

veä vierasjoukko

LIITTYY STRATEGISEEN SUUNNITELMAAN

Kymi Paper Oy:n toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa** totesi uuden voimalaitoksen rakentamissuunnitelmien tulleen ajankohtaiseksi kehitettäessä Kymin uutta strategista suunnitelmaa.

Asunmaa muistutti yhtiön energiastrategian mukaista olevan, että voimalaitoksen pääpolttoaineina käytettäisiin uusiutuvia biopolttoaineita kuten kuorta, metsätähteitä ja biolietettä sekä lisäpolttoaineena turvetta. "Jo alkuvaiheessa otimme yhteyttä paikallisiin energiayhtiöihin tutkiaksemme vaihtoehdon prosessihöyryn, kaukolämmön ja sähkön yhteistuotantolaitoksesta, mikä hyödyttäisi sekä teollisuutta että yhteiskuntaa."

"Voimalaitoksen paikka, koko ja tuotantoteho muodostuivat täten kaikkien osapuolten tarpeiden ja tulevaisuuden näkemysten perusteella teknistaloudellisesti riittävän kokoiseksi yhteistuotantolaitokseksi. Suunnitteluprosessi kesti yli vuoden."

ERILAISIA ENERGIAN TUOTANTOMUOTOJA

UPM-Kymmene Oy:n energiajohtaja **Pertti Simola** toivoi, että julkinen valta sallisi energia-alan toimenhaltijoille mahdollisuudet toteuttaa tähänastista monipuolista energialiiketoimintaa sulke-
matta mitään hankinnan vaihtoehtoa etukäteen pois. "Tarvisemme jatkossakin kustannusrakenteeltaan erilaisia energiantuotantomuotoja, kuten biopolttoainei-

Juhlapuheen piti kauppa- ja teollisuusministeri Sinikka Mönkäre. Tilaisuuden päätteeksi nautittiin lounas Koskessa.

siin ja maakaasunpohjautuvaa energiaa sekä ydinvoimaa, sulke-
matta pois uusia ja innovatiivisia energialähteitä."

Simola sanoi UPM-Kymmenen käyttävän noin 15 prosenttia koko valtakunnan sähköntarpeesta. Yhtiö tuntee huolta ja samalla vastuuta energiatalouden toimivuudesta.

"Yhtiön energiatalouden vah-
vuuksia ovat energiatehokkaat ja nykyaikaiset tuotantolinjat, hiili-
dioksidineutraalien sähkönhankintalähteiden huomattava osuus sekä biopolttoaineiden valta-
asema lämpöenergian lähteenä."

Kymin Voima Oy:n hallituksen puheenjohtaja, varatoimitusjohtaja **Matti Kaisjoki** totesi nyt juhlittavan hankkeen jatkuvan Pohjolan Voima Oy:n valitsemää energiantuotannon perus-

linjausta mitä parhaimmalla tavalla. "Meillä on Teollisuuden Voiman kautta erittäin hyvät kokemukset ydinvoimasta ja sen merkityksestä osana monipuolista energianhankintaamme. Lisäksi ovat mukana vesivoima, perinteinen lämpövoima sekä uudet energian tuotantomuodot joko polttoaineiden tai tuotantotekniikan muodossa."

Kaisjoki totesi yhteistyön projektihenkilöstön, laitetoimittajien ja urakoitsijoiden kanssa sujuneen Kymin Voima -hankkeessa hyvin.

Mielipidetutkimukseen osallistuttiin kiitettävästi

Kolme viikkoa kestäneen tutkimuksen viimeinen palautuspäivä oli 16. maaliskuuta. Hankkeen vetäjät, **Eeva Metso** Kymillä ja **Johanna Käpä** Voikkaalla, ovat tyytyväisiä tuloksiin.

Kolmen viikon aikana saatiin kertoa mielipiteet: rastitettiin vaihtoehdot ja kirjoitettiin vapaamuotoisesti, mitä mieltä asioista ollaan.

Iloksemme voidaan todeta, että niin tehtiinkin ahkerasti. On havaittavissa ihan selkeä muutos verrattuna ensimmäiseen mittaukseen, joka oli kaksi vuotta sitten vuonna 1999.

On siis vastattu todella hyvin, Kymien vastausprosentti kohosi 83 prosenttiin. Kiitos siitä kuuluu meille kaikille, jotka vastasimme.

Tämä on ensimmäisen tarkistuslaskennan tulos, se saattaa vielä nousta, kun vastaukset kirjataan järjestelmään Lontoossa.

Nyt puhumme kuitenkin seläisistä lukuarvoista, joilla on jo merkitystä mietittäessä asioiden painoarvoja ja todellisuutta, eli tutkimustulos on tilastollisestikin pätevä.

Yleisesti ottaen kysymykset olivat tällä kertaa helpompia vastata ja ne olivat myös selkeämpiä kuin aikaisemmin. Aikaa vastausten antamiseen meni myös huomattavasti vähemmän,

mikä puoltaa edellistä, ja mikä tärkeintä: on opittu vastaamaan!

Asia etenee nyt siten, että ISR tulostaa vastaukset ja tekee toimiala-, yksikkö- ja osastokohtaiset raportit, jotka valmistuvat toukokuussa. Mutta tärkeimmistä tuloksista ja niiden aiheuttamista toimenpiteistä tuonnempana.

Voikkaalla mielipiteensä kertoi noin 750 henkilöä ja vastausprosentti on noin 84 (kirjoitushetkellä ei vielä täysin selvillä).

Mansongissa juotiin kahvia ja täytettiin lomakkeita kymme-

nessä tilaisuudessa ja lisäksi muita lomakkeen täyttötillaisuuksia oli yhteensä kuusi eri osastojen kahvi- ja kokoushuoneissa. Vuorolaisille lomakkeet jakoi joko esimies tai allekirjoittanut. Vuorolaiset saivat kahvilipukkeen Mansonkiin palautettuaan lomakkeen.

Osa kysymyksistä tuntui vähän vaikealta, mutta niistäkin selvitettiin kysymällä.

Mielipiteet on nyt kerrottu ja toukokuussa on sitten palautteen vuoro. Kiitoksia kaikille tutkimukseen osallistuneille!

TEKSTI: RIIKA KETO

Kesätyöpaikoista kysyntää

Tänä vuonna oli ensimmäistä kertaa kesätyöpaikat haettavana myös internetin kautta. Hakijat löysivät palvelun hyvin, ja hakemuksia tuli runsaasti sekä Kymille että Voikkaalle.

Internet-haku tuli osalle hakijoista yllätyksenä, kun ei tarvinnutkaan lähettää papereita. Myös työllistävälle osastolle paperittomuus on uutta. Saatu palaute on ollut pääasiassa myönteistä. Hieman kritiikkiä on tul-

lut niiltä hakijoilta, joilla ei ole aikaisempaa tietokonekäyttökokemusta, eikä käytössään omaa internet-yhteyttä.

TYÖHÖNOTTAJAT TYTYVÄISIÄ UUTEEN HAKUJÄRJESTELMÄÄN

Uusi hakujärjestelmä on helpottanut työhönottoa, sillä asiakaskäynnit paikanpäällä ovat vähen-

tyneet erittäin paljon. Työhönottajat kiittelevätkin uuden järjestelmän helppoutta ja käytännöllisyyttä.

Kymille tuli kaikkiaan 1280 kesätyöhakemusta, mikä on huomattavasti enemmän kuin viime vuonna, jolloin hakijoita oli alle tuhat. Hakijat on pääasiassa opiskelijoita ympäri Suomea, ja heitä kiinnostivat eniten työnteekijätehtävät.

Voikkaallekin hakemuksia

tuli huomattavasti edellisvuotta enemmän, nyt eri tehtäviin haki 1223 henkilöä, joista nettihakijoita oli 880, toimistolla kävi 285 ja kirjallisia hakemuksia tuli 58.

Osastot valitsevat kesätyöntekijänsä maaliskuun aikana ja huhtikuussa kaikki hakijat saavat tiedon valinnoista. Kesä on jo yllättävän lähellä.

Artin väen juhlapäivä

Hän myönsi, että rakennusta- ja organisaation tehtävä ei ole helppo runsaasti rakentamista ja asennuksia vaativissa projekteissa, mutta totesi suunnittelijoiden mukanaolon työmaalla osoittautuneen hyväksi ratkaisuksi.

YHTEISTYÖKYKYÄ

Rakentajien puheenvuorossa luottamusmies **Olavi Tuomainen** Rakennusliike P. Tuovinen Oy:stä kiinnitti huomiota erityisesti projektin onnistuneeseen työsuojeluun. "Työsuojeluasioissa kaikki ovat olleet yhteistyökykyisiä. Pelkästään sääntöjen noudattaminen ei kuitenkaan riitä, vaan turvallisuuden eteen on tehtävä jatkuvasti työtä sekä pidettävä huolta itsestä ja toisista."

Tuomainen kiitti rakennuttajaa työntekijöiden puolesta ja muistutti, että työntekijät voivat olla ylpeitä kätensä töistä.

PROJEKTISSA TAITEKOHTA

"Projekti on harjannostajaisten aikaan edennyt eräiseen taitekohtaansa. Lähes kaikki olleelliset hankinnat on tehty, prosessikaaviot jäädytetty, ja uudisrakennus on saatu jo siihen vaiheeseen, että putkisto- ja laiteasennukset ovat siellä alkanee", toteaa Artti-projektin johtaja Harri Pajari. "Varsinainen asennusvaihe on siten pääsemässä hyvään vauhtiin. Kymin projektijoukkue on jo alkanut muuton parakkikylään Kuusanniemeen ja on kokonaisuudessaan siellä toukokuun kuluessa."

"Toimimme lisäresurssina jo olemassa olevalle nuoris-, kasvatus- ja sosiaalityölle", toteaa toiminnanohjaaja Rosita Juurinen.

Satavuotissäätiöltä tukea ehkäisevälle huumetyölle

Kymmin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö on merkittävä tukija hankkeelle, jonka tarkoituksena on ehkäistä huumausaineiden kokeilua ja käyttöä Kuusankoskella ja Pohjois-Kymenlaakson alueella. Projektin toteuttaa YAD Youth Against Drugs ry ja sen palkkaama toiminnanohjaaja **Rosita Juurinen**.

YAD pyrkii kehittämään alueella ehkäisevän huumetyön muotoja ja käytäntöjä omien toiminta-ajatustensa pohjalta yhteistyössä paikallisten viranomaisten, järjestöjen ja päihdetyötä tekevien tahojen kanssa ja alueelliset tarpeet huomioiden.

"Tarkoituksena on toimia lisäresurssina jo olemassa olevalle nuoris-, kasvatus- ja sosiaalityölle", korostaa Juurinen.

Projektissa pyritään luomaan puitteita nuorten vapaaehtoisto-

minnalle ja aktivoimaan nuoria ja nuoria aikuisia toimintaan. Vapaaehtoiset saavat koulutusta ja he muodostavat YAD:n paikallisosaston, joka suunnittelee ja toteuttaa toimintaa yhdessä toiminnanohjaajan kanssa. Tavoitteena on myös muun kansalais toiminnan, kuten esimerkiksi vanhempainverkostojen herättäminen.

Kolme vuotta kestävä ja noin miljoona markkaa maksavan projektin rahoittaa Kymin Osakeyhtiön 100-vuotissäätiö. "Usein sanotaan, että huumeiden käyttöön pitäisi puuttua. Se ei riitä. Asiaan täytyy puuttua. Siksi me olemme tehneet päätöksen hankkeen tukemisesta", sanoi satavuotissäätiön hallituksen puheenjohtaja **Matti Jaatinen**. Hänen mukaansa säätiön taholta tapahtunut panostus on uutta Suomessa.

Osa 100-vuotissäätiön avustuksesta käytetään Lions-järjestön järjestämään opettajien koulutukseen. Piirikuvnööri **Matti Väätäisen** kertoman mukaan koulutuksen on 10 viime vuoden ajan saanut kuutisentuhatta opettajaa maassamme. Nyt Pohjois-Kymenlaaksossa tähdätään noin sadan opettajan kouluttamiseen.

100-vuotissäätiön asiamiehen **Stig-Olof Lindholmin** mukaan hanketta varten perustetaan ohjausryhmä, joka seuraa miten hanke vuosittain edistyy sekä ottaa kantaa seuraavan vuoden hankkeisiin.

Talousjärjestelmän uusiminen on tiimityötä talousasiantuntijoiden ja informaatioteknologian taitajien välillä. Kuvassa Kymin GFP-tiimi.

TAVOITTEENA YHTENÄINEN KÄYTÄNTÖ KONSERNIN KAIKISSA YKSIKÖISSÄ

Kymin talousjärjestelmäprojekti täyteen vauhtiin

Kymin talousjärjestelmän uusinnan ympärillä on tehty lähikuukausien aikana paljon selvitys- ja tutkimustyötä. Uuden järjestelmän asentaminen ja käyttöönotto integraatissa on mittava projekti, joten sen suunnitteluun ja toteutukseen joudutaan todella panostamaan. Uusi järjestelmä liittyy koko UPM-Kymmene -konsernin laajuiseen Global Finance Programmeen (GFP-projekti).

GFP-projekti käynnistyi syyskuussa 1999. Sen tavoitteina on kehittää ja ottaa käyttöön yhtenäiset talousprosessit, systeemit, koodit ja toimintatavat kaikissa UPM-Kymmenen yksiköissä ympäri maailman. Projektin tarkoituksena on helpottaa ja tukea liiketoiminnan ohjaamista, nopeuttaa raportointia sekä parantaa kustannustehokkuutta. Kymillä uuden järjestelmän käyttöönotto tulee osaltaan helpottamaan talousosaston työtä.

KYMIN GFP-TIIMI JA VASTUUALUEET

Jukka Haimi	Projektipäällikkö, Business koordinaattori
Saku Vanhala	Projektisihteeri
Maija Valto	IT - vastaava
Henry Forsström	Prosessivastaava (Kirjanpito, käyttöomaisuus, sisäinen laskenta)
Maarit Rainamaa	Prosessivastaava (Osto- ja myyntireskontra, kassanhallinta)
Tuomo Nurmi	Tiimin jäsen
Juhani Södervik	Tiimin jäsen
Tanja Kunnasluoto	Tiimin jäsen, IT
Matti Kiuru	Tiimin jäsen, IT, DW -raportointi
Talousasiantuntijat:	
Anne Hohti	Myyntireskontra AR (Accounts Receivable)
Pirkko Häkkinen	Ostoreskontra AP (Accounts Payable)
Anja Laine	Käyttöomaisuus AA (Asset Accounting)
Anja Laine	Kirjanpito GL (General Ledger)
Sanna Haukkavuori	Sisäinen laskenta CO (Controlling)
Liisa Saarinen	Kassanhallinta CM (Cash Management)

GFP

Projektia ohjataan GFP-organisaation toimesta, mutta käytännön toteutuksen päävastuu on yksiköillä. Kymin paikalliseen projektitiimiin kuuluu 7 talousasiantuntijaa, 3 IT-asiantuntijaa ja sen lisäksi 3 projektin suunnittelusta ja toteutuksesta vastaava henkilöä. Projektipäällikkönä Kymillä toimii controller **Jukka Haimi**. Projektitiimin lisäksi suuri merkitys hankkeen onnistumisissa on liittymävastaavilla sekä koko talousosaston henkilöstöllä, joka on osaltaan mukana uuden järjestelmän kehitystyössä sekä käyttöönotossa.

VOIKKAA YHTEISTYÖSSÄ KAUKAAN KANSSA

Kymin GFP:n projektitoimisto on neuvotteluhuone Julle Keskuskonttorilla. Projektityö on pitkälti tiimityötä, joten koko projektitiimin työskentely samassa tilassa helpottaa ja nopeuttaa kommunikaatiota ja tulosten saavuttamista. Voikkaa tekee talousjärjestelmän uusinnan yhdessä Kaukaan kanssa ja Jullissa on myös Voikkaan projektin työpiste.

Tällä hetkellä projektissa on meneillään Suomen suunnitteluvaihe, joka toteutetaan keskit-

tysti Tampereella. Suunnitteluvaiheen lopputuloksena syntyy lopullinen versio uudesta talousjärjestelmästä, joka siis otetaan käyttöön kaikkialla UPM-Kymmeneessä. Kymiltä suunnittelujaksolle Fine Paper Busineksen edustajina osallistuu kuusi henkilöä. Näin omat talousasiantuntijamme pääsevät osallistumaan tulevan talousjärjestelmän kehittämiseen ja samalla myös huomioimaan paikalliset tarpeet.

Uusi järjestelmä on tarkoitus saada toimintavalmiiksi ja testatuksi heinäkuun puoliväliin mennessä. Tämä tietää kiireisiä aikoja monelle kymiläiselle eri esijärjestelmien, liittymien ja varsinaisen projektityön osalta. Loppukäyttäjien koulutus aloitetaan kesälomien jälkeen.

Projektipäällikkö Jukka Haimi ja koko Kymin GFP-tiimi toimittaa aurinkoista kevättä kaikille lukijoille. He vastaavat myös mielellään lukijoiden projektiin liittyviin kysymyksiin.

Ministeri Zeng Peiyan tutustui Kuusankoskella mm. Kymi Paper Oy:n sellu- ja paperitehtaisiin. Vierasta isännöivät Kymi Paperi Oy:n toimitusjohtaja Pertti Asunmaa (vas.), ? Matti Lindahl, UPM-Kymmene Oyj:n varatoimitusjohtaja Martin Granholm ja toimitusjohtaja Juha Niemelä.

Kiinaa kiinnostaa suomalaisen teollisuuden osaaminen

Kiinan valtion kehittämissuunnittelukomission, SDPC:n, puheenjohtaja, ministeri **Zeng Peiyan** vieraili 23. maaliskuuta Kuusankoskella tutustuen UPM-Kymmene -konsernin toimintaan sekä Kymi Paper Oy:n sellu- ja paperitehtaisiin.

Ministeri Zeng on Suomen teollisuuden kannalta keskeisin ministeri Kiinassa: hän vastaa maan mikrotaloudesta, teollisuusinvestoinneista sekä 10-vuotissuunnitelman laadinnasta.

Kaikki merkittävät ulkomaiset sijoitukset hyväksytetään SDPC:ssä.

Zeng Peiyanin isäntinä Kuusankoskella toimivat UPM-Kymmene Oyj:n toimitusjohtaja **Juha Niemelä**, varatoimitusjohtaja **Martin Granholm**, hienopaperit-toimialan johtaja **Matti J. Lindahl**, konsernin Beijingin edustuston päällikkö **Soile Korhonen** sekä **He Xiang** Beijingin edustustosta. Kymi Paper Oy:tä esitteli toimitusjohtaja **Pertti Asunmaa**.

PaperNet otettiin käyttöön

Painopaperit-toimialan intranet, PaperNet, otettiin käyttöön maaliskuun alussa. Kuusankoskella uudesta netistä kerrottiin maaliskuun lopun tiedotustilaisuuksissa. PaperNetiin pääsee helposti valitsemalla KymiNetissä ja WoiNetissä kohdan UPMnet ja sieltä edelleen PaperNet-otsikon.

Tehdaspaikkakunnilla tätä

toimialan intranetia parhaiten ehkä hyödyntävät ne henkilöt, jotka ovat yhteydessä toimialaan ja tarvitsevat koko konsernia ja toimialaa koskettavaa tietoa. PaperNet on englanninkielinen. Mielenkiintoinen oma osionsa uudessa netissä on mm. pääsivulle tuleva, vaihtuva asiakas-esittely. Hienopaperit-toimialan asiat ovat omalla sivullaan.

Toimi näin:

1. Avaa Notesissa UPM's Public Domino Directory -tietokanta, joka on uusi Notes5 -sähköpostikäyttäjien osoitekirja. Kymillä osoitekirja on Mail04-serverillä.

2. Kun avaat kannan, valitse vasemmalla olevasta valikosta kohta 'People' ja edelleen kohta 'By name'. Valitse oma nimesi listalta ja paina sen jälkeen 'Edit Person' -toimintoa.

3. Tämän jälkeen saat alla olevan näkymän kuvaruudulle. Lisää oma intranet-salasanasi kohtaan 'Internet password'. Tämä salasana on varattu UPM-Kymmenessä intranet-salasanalle. Internet-salasanana määritellään palomuurijärjestelmään...

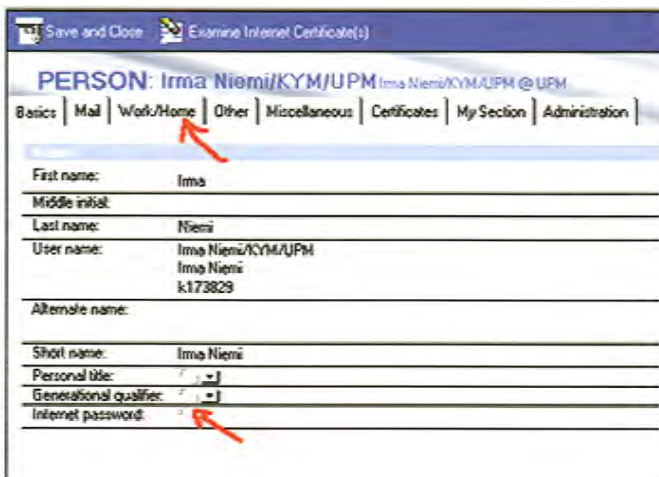
Intranetsalasanana määriteltävä uuteen Notesin osoitekirjaan

Notes5-sähköpostiasennukset jatkuvat Kymillä vielä ainakin maaliskuun loppuun asti. Samalla kun henkilö saa uuden sähköpostin, hän siirtyy uuteen UPM's Domino Directoryyn.

Uuden sähköpostin ja osoitekirjan myötä voidaan ottaa käyttöön myös KymiNetiin kirjautuminen. Kirjautumalla intranettiin henkilö pääsee käyttämään intranetin sähköpostia ja intranetissa olevaa suojattua tietoa, mikäli sinne sitä on siirretty. Intranetin kautta avattu sähköposti on sama kuin Notesin sähköposti - se on vain selaimen kautta eli intranetissa eri näköinen, sisältö sama.

Jos esimerkiksi Notesissa on häiriöitä tai päinvastoin pääset yleensä avaamaan sähköpostisi jomman kumman järjestelmän kautta.

Intranettiin kirjautumista varten henkilön on määriteltävä UPM's Domino Directoryssä olevaan henkilötietohakemistoon hänen omien tietojensa kohdalle salasana. Tätä salasanaa määriteltäessä kannattaa muistamisen helpottamiseksi miettiä, voisiko se olla esimerkiksi sama kuin Notesissa ja intranetissä. Samalla kun laitat henkilötietoihin salasanan, täydennä myös muut itseäsi koskevat tiedot.

...Muista täyttää myös puhelin- ja osoitetietosi kohtaan 'Work/Home'. Jo oletuksena olevia tietoja, kuten K-tunnusta, ei saa muuttaa. Kuna kaikki tarpeelliset tiedot on lisätty, valitse 'Save and close', jolloin intranet-salasanana on asetettu. Salasanan päivityminen verkkoon kestää noin tunnin.

Opi käyttämään intranetia

KymiNetissä ja WoiNetissä olevan tiedon määrä kasvaa jatkuvasti. Miten intranetin käyttäjä löytää helpoimmin ja nopeimmin juuri häntä itseään koskettavan tiedon? On tuskastuttavaa miettiä: pitääkö käydä katsomassa joka otsikon takaa, mitä uutta tietoa siellä mahdollisesti on. Helpoimmin uuden tiedon tavoitat, kun:

1. Katsot ainakin etusivun uutiset ja ilmoitustaulun. Muista avata myös kohta 'Lisää uutisia' jos olet ollut esimerkiksi vuorovapaalla tai lomalla.

2. Viimeisimmät KymiNetissä ja viimeisimmät WoiNetissä -kohdat näyttävät sinulle päivittäin intranettiin viedyn uutis- ja perustiedon - uusin tieto on ylimmäisenä.

3. Onko työosastollasi oma intranetsivu, ja jos on mitä tietoa siellä on? Onko osastollasi jo selkeä linja intranetissa olevasta tiedosta? Osastojen johto ja osaston henkilökunta yhdessä hakevat osaston sivulle toimintalinjan. Jos osaston sivun tehtävä on selkeä, on käyttäjänkin helppo oppia hakemaan sieltä tietyt jokapäiväiseen työhön liittyvät tiedot.

Suosituimmat KymiNetin ja WoiNetin sivut helmikuussa

KymiNetin helmikuun sivujen TOP-5:

1. Pankkilinkit (684 käyntiä sivulla)
2. Soveltuvuustestitulokset (455)
3. Tallinna kutsuu (340)
4. Erämajat, majan varaus (290)
5. Nimityksiä konsernin henkilöstön ja koulutustoiminnossa (290)

WoiNetin helmikuun sivujen TOP-5:

- 1.–2. Raportit (854 käyntiä sivulla)
3. Ruokalista vko 8 (165)
4. Työsuhdeasiat (154)
5. Intranetsalasanan vaihto (148)

Muista päivittää KymiNet- ja WoiNet-näkymä

Jos sinulla on jatkuvasti WoiNet tai KymiNet auki muiden ohjelmien kanssa, muista aika ajoin päivittää intranetnäkymä. Selain ei päivitä automaattisesti intranettiin tuotua uutta tietoa näkyviisi, vaan sinun on tehtävä se itse. Toimi seuraavasti:

Kun olet esimerkiksi KymiNetin tai WoiNetin pääsivulla, paina yläpalkissa olevaa *refresh*-painiketta tai klikkaa hiiren osoittimella *WoiNet* tai *KymiNet*-sanaa, jolloin selain päivittää näkyviisi uuden tiedon.

Uutta KymiNetissä

- Poikkeamaraportit (katso > Ohjeet ja raportit)
- Työvoimakeskus (katso > Työpaikat.
Lomakkeen täyttäminen edellyttää kirjautumista)
- Vuorokalenteri, TAM37 (katso > Kalenteri)
- Asiakirjamallit (katso > Ohjeet ja raportit)
- PSK-standardit (katso > Ohjeet ja raportit)
- Palaute-lomakkeet
(katso > Ravintolat ja yläpalkin > Palaute-kohta)

Tulossa pian:

- Erämajojen ja Lappalan saunojen varaustilanteen seuranta (Varatut erämajat ja Lappala)
- Päivystäjät

Uutta WoiNetissä

- PSK-standardit (katso > Pankit + linkit)
- Koulutus-sivun laajennus
- Paper Surf (=tuotetiedot extranetissa.
Katso > Tekninen asiakaspalvelu)
- Knowpap (katso > Koulutus)
- Paperiliiton osasto 36:n sivu otettu käyttöön (katso > Henkilöstöryhmät)
- Palaute-lomakkeet
(katso > Ravintolat ja yläpalkin > Palaute-kohta)

Tulossa pian:

- Erämajojen ja Lappalan saunojen varaustilanteen seuranta (Varatut erämajat ja Lappala)
- Vuorokalenteri

Kymille tietojärjestelmien käyttösitoumus

Kymillä on päätetty ottaa käyttöön tietojärjestelmien käyttösitoumus koko henkilökunnan keskuudessa. Asiasta sovittiin johdon ja henkilöstön yhteiskokouksessa maaliskuussa.

Käyttösitoumuksella kiinnitetään huomiota kasvaviin tietoturva-vaatimuksiin. Kuusankoskella, kuten muillakin konsernin toimintapaikkakunnilla, käyttösitoumus toteutetaan UPM-Kymmenen tietohallinnon suosituksesta.

Sopimustekstissä on huomioitu mm. internetin ja sähköpostin käyttö sekä yhtiön henkilö-tietojärjestelmät ja niihin liittyvä yksilön tietosuoja. Jokaisella

käyttäjällä on henkilökohtainen käyttäjätunnus ja siten vastuu käytössään olevien järjestelmien tietoturvasta ja niiden ohjeiden mukaisesta käytämisestä.

Kaikkien Kymin palveluksessa olevien on tarkoitus allekirjoittaa käyttösitoumus. Sen jake-lu hoidetaan osastojen esimieskunnan kautta. Esimiehille järjestetään käyttösitoumuksen, sen allekirjoitukseen ja käytännön järjestelyihin liittyviä tiedotustilaisuuksia huhtikuun aikana. Käyttösitoumusten allekirjoitus pyritään toteuttamaan touku-kuun loppuun mennessä. Lisätietoja asiasta antaa **Irma Niemi** viestintäosastolta, puh. 52173.

Paperiliiton osasto 36:n luottamusmiehen toimistossa pohdittiin maaliskuun puolessa välissä porukalla intranetin käyttöä tiedottamisessa.

"Oli tieto missä tahansa, aina on joku joka ei sitä lue tai huomaa"

Voikkaan Paperiliiton osasto 36:n pääluottamusmiehen toimistossa pohdiskeltiin maaliskuun puolessa välissä ammattiosaston tiedottamista WoiNetissä.

Paikalla olleet suhtautuivat myönteisesti intranettiin välineenä ja sen käyttöön yleensäkin. Tehtaalla työntekijät ovat tottuneet seuraamaan ammattiosaston kuulumisia aikaisemman Notesin ilmoitustaulun kautta, joten siirtyminen WoiNetiin ei ole iso kynnys.

Luottamusta uuden viestintävälineen toimivuuteen löytyi - tosin kritiikkiäkin:

- Intranet on hyvä asia - tietoa on enemmän kuin ehtii 'onkia'.

- Alussa oli epä tietoisuutta, onko intranet tarkoitettu työntekijöille lainkaan. Myöskään tietoturvasopimusta ei aluksi ymmärretty.

- Oli tieto missä tahansa,

- aina on joku joka ei sitä lue tai huomaa.

- Alkututustuminen intranettiin vie aikaa.

- Mahdollisuus tietokoneen käyttöön ei ole kaikilla tasapuolinen. Joillakin ei ole konetta, mistä katsoa ja joillakin ei ole aikaa tietokoneen käyttöön, kun varsinainen leipätyö vie kaiken ajan ja huomion.

- Englanninkielinen sähköposti aiheuttaa hämmennystä.

Tehtaalla yhteiskäytössä olevia tietokoneita toivottiin lisäksi etenkin paperitehtaalle. Osasto 36:n tiedontuottajiksi Voikkaan tehtaalla intranettiin nimettiin: **Leila Hietanen, Reijo Mäkinen, Keijo Erlin, Jukka Suortanen, Kari Iiskola, Jari Kääpä, Riitta Sjöblom, Juha Marttila, Kari Haaraoja ja Jari Suhonen.** Osa heistä on jo tutustunut intranettiin ja sen tiedontuottamisen työkaluihin - ja osalla se on vielä edessä.

TEKSTI: PENTTI VÄTTÖ,
KUVA: PENTTI VÄTÖN KUVA-ARKISTO

Pentti Vättö työskenteli pitkään trukinkuljettajana, mutta työuraan mahtuu myös kokemusta ambulanssin kuljettamisesta.

Yhtiön ambulanssimiesten hälytysajo alkoi polkupyörällä

*Paperivirta kertoi edellisessä numerossa Kymiyhtiön kuljetusosaston perustamisvaiheista. **Pentti Vättö**, kuljetusosaston eläkeläinen, muistelee seuraavassa työskentelyä kuljetusten parissa yli 40 vuotta sitten.*

”**K**un vuonna 1960 tulin Kymin Oy:n autotallille töihin, oli tallin esimiehenä **Lauri Pihkala**. Hänen sivutoimenaan oli ajaa sairausautoa. Se oli sen ajan pakettiauto, merkiltään Commer Cob. Sitä saattoi joku lainata muuhunkin ajoon. En tiedä miten sinä aikana tulleet hälytykset hoidettiin.

Saman vuoden lopulla siirryin Kymin paperivarastolle. Pari vuotta myöhemmin sinne osastolle tuli sivutoimeksi samainen sai-

raankuljetus. Koska tehtävät saattoivat olla kiireellisiä, tuotiin meille kaksi polkupyörää. Kun pääportilta tuli hälytys, hyppäsimme pyörän selkään ja ajoimme autokorjaamolle, jossa sairausauto oli. Saattoi sattua niinkin, että muun ajon vuoksi sairausauto ei ollut käytettävissä.

Kun trukinkuljettaja sai sairausauton alleen, ajoi hän hakemaan traktorinkuljettajan mukaan ja vasta sitten lähdettiin hakemaan potilasta. Saattoi olla, että trakto-

rinkuljettaja oli paperitehtaalla hakemassa kuormaa.

Potilaat olivat etupäässä työtaturmien uhreja tehtailta. Kauppalalla ei ollut kuin yksityinen **Aapro Kiisken** ajama ambulanssi. Sille ei ollut vara-autoa, joten me jouduimme myös kolareihin ja muihin onnettomuuksiin avunantajiksi.

Kuusanniemen tehdasta rakennettaessa sattui Saksanaholla onnettomuus sankan sumun vallitessa. Säiliöauto ajoi tielle jääneen,

betonipalkkeja kuljettaneen rekan päälle.

Me olimme ”myrkkypussin” eli sairausautomme kanssa ensimmäisenä paikalla.

Kuljettaja oli puristuksissa ja kuljetuksesta tuli nosturi ja autoja apuun, ennen kuin potilas saatiin kyytiin.

Tapaus sattui aamuyöstä ja koska meillä oli vuoronvaihto kuudelta, kävimme sen tekemässä. Aamuvuoron miehet lähtivät autolla jatkamaan tehtävää.

vuosien varrella... vuosien varrella... vu

PISIN KEIKKA LAHTEN

Pisin keikka tehtiin sekin Kuusanien rakennustyön yhteydessä. Hälytys tuli kello 20:n tienoissa. Sellutehtaan työmaalla oli autoja maansiirrossa ja eräs automies oli saanut metallisirun silmäänsä.

Veimme hänet Aluesairaalaan, jossa todettiin, ettei siellä saada sirua pois. Meidän käskettiin viemään potilas Lahden Diakonissalaitokselle.

Ajoin pääportille **Urosen Tasun** juttusille. Hän soitti insinööri **Antero Aholalle**, kuljetuksen päällikölle, lisäohjeita varten. Ahola määräsi meidät lähtemään.

Potilas oli saanut jotain rauhoittavaa, ja siksi matkaan piti saattajaksi lähteä myös toinen mies. **Rautjärven Lasse** ei ollut halukas lähtemään, vaan värväsi paperisalista **Vaaterin Veikon** tilalleen. Niinpä sitten suunnattiin Lahtea kohden minkä Commerkulki- ja tietenkin vilkut päällä.

Potilas saatiin sairaalaan. Vastanotossa oli vielä henkilö paikalla. Hän antoi meille määräyksen odottaa, kunnes selviää, jääkö potilas heille. Vastaanottovirkailija lopetti työnsä siltä illalta ja poistui.

Odotimme ja odotimme ja eräs näkemämme sairaanhoitaja lupasi käydä kysymässä asiaa. Hän meni hissiin ja jäi sille tielleen.

Me poistuimme vähin äänin ja palasimme Kuusalle, vaikka meillä yleisohjeena oli saada lääkäriltä tai hoitajalta vapautus. Tästä huippupitkästä keikasta tuli kolme ylityötuntia.

PIENI LISÄKORVAUS

Meitä kuljettajia käytettiin parilla ensiapukurssilla ja taisimme saa-

da jonkun kymmenen penniä lisää palkkaa tästä sivutoimesta. Yhtiö siirsi tehtävän myöhemmin sellun varaston miehille ja viimeksi se taisi olla autokorjaamon tisureilla.

Näissä sairaankuljetusasioissa ei ole mitään nauramista, mutta jos silloin nauratti eräs kuljetus. Se tapahtui talvella eräänä pyryyönä. Jäimme lumeen Tähtikadulta Sairaalanmäelle noustaessa osasto 10:n kohdalle. Lunta oli niin paljon, että auto ei päässyt mäelle. Talutimme potilaan loppumatkan ensiapuun.

Ellen aivan väärin muista, oli kyseessä sydänvaivoista kärsinyt potilas. Tapaus tulee mieleen, kun nykyisin kyseinen tie on aina ensimmäisenä aurattu ja hiekoitettu.

Paperivaraston ruokatuvan seinässä oli merkkilamppu. Puhelin oli ulkona varastossa ja sen soudessa syttyi lamppuun sininen valo. Joskus yövuorossa silmät eivät pysyneet avoimina ja puhelin jäi "kuulematta".

Lampun valo vaihdettiin puunaiseksi ja toinen lamppu asennettiin pesuhuoneen puolelle, koska sielläkin oli penkkejä. Työmiehille ei haluttu antaa puhelinta ruokatupaan, koska he olisivat voineet sillä soitella. Varaston puolelle asennetusta puhelimesta oli samasta syystä poistettu valintataulu, mutta joku armeijassa alan koulutusta saanut pystyi sillä siitä huolimatta soittelemaan. Joissakin tarkistuksissa olikin ihmetelty, koska papereihin oli tullut merkintöjä puheluista, joita ei olisi pitänyt voida soittaa.

Eerolan karjakin jouduttiin teurastamaan v. 1952 suu- ja sorkkatautitartunnan vuoksi.

Ei mitään uutta auringon alla. Lähes 50 vuotta sitten viestimissä ja keskusteluissa esillä ollut asia on jälleen ajankohtainen.

KYMIN OSAKEYHTIÖN MAATALOUSOSASTON VUOSIKERTOMUKSESTA V. 1952:

Suu- ja sorkkatautia Eerolassa v. 1952

Eerolan maatilan karjassa todettiin suu- ja sorkkatautia 5.12.1952. Kun tuli tietoon, että Koskisten meijerissä on suu- ja sorkkatautia, neuvoteltiin asiasta eläinlääkärin kanssa ja ryhdyttiin varsin tarkkoihin varovaisuustoimenpiteisiin, joista mainittakoon:

1. Eläinsuojaiin pääsi vain hoitohenkilöstö ja eläinlääkäri.
2. Tilan hevoset eivät työskennelleet tilan ulkopuolella, joten maidon kuljetuskin tapahtui autolla. Pyörät desinfioitiin.
3. Maidon jakelu tilan väelle tapahtui ulkona.
4. Navetan permanto kalkittiin päivittäin, oven edessä lysolikangas.
5. Navettaan johtava tie kalkittiin.
6. Maitoastiat puhdistettiin lipeäliuoksella ja höyrytettiin kuumalla höyryllä.
7. Väkirohut keitettiin ennen käyttöä.

Varotoimenpiteistä huolimatta karja sairastui ja sen johdosta teurastettiin 15.12.52 yksi maan parhaista lehmistä "Perheniemen Ulla". Ulla syntyi v. 1934 ja sen elinikäinen kokonaistuotanto oli 82.291 kg maitoa, 3.817 kg voirasvaa, rasvaprosentin ollessa 4,6. Vielä viimeisenä tarkastusvuonna 1951-52 se lypsi lähes ennätysmäärän 5.688 kg maitoa, 280 kg voirasvaa, rasvaprosentin ollessa 4,9.

Talo odottaa polttajia. Kuormalavat viedään hetken kuluttua sisään. Niitä polttamalla voidaan sisätiloissa harjoitella savusukellusta.

Peltosen talon viimeinen tehtävä

Kappale Kuusanniemen alueen historiaa hävisi tuhkana tuuleen helmikuussa, kun Kymintehtaan tehdaspalokunta ja Kuusankosken kaupungin palokunta harjoitustarkoituksessa polttivat tehdasalueen takana vielä pystyssä olleens. Peltosen talon.

Kuusanniemestä asuinalueena jäi muistuttamaan enää Suurosen eli Kososen talo, joka on nähtävissä tehtaan ”julkisivun” puolella, Kymijoen rantaan viettävällä rinteellä.

Palokuntien saapuessa puhalluslamppuineen ja petrooleineen sekä sammutuskalustoineen harjoituspaikalle, oli pihapiirin rakennuksista jäljellä asuintalon lisäksi liiterin, käymälän ja varastotilan sisältänyt ulkorakennus sekä saunan hirsinen kehikko.

Asuintalon alakerrassa oli reilun 15 neliön keittiö sekä puolet suurempi kamari. Keittiötä lämmitti liesi ja kamaria samaan hormistoon liitetty uuni. Yläkerrassa sijainneisiin parihuoneisiin johtivat portaat eteisestä.

LÄHES SADAN VUODEN HISTORIA

Kun Valkealan Tirvalta vuonna 1905 Kymiyhtiöön viilariksi tullut **Nestor Saarenpää** teki tontille perheelleen asunnon, kuului siihen vain huone ja eteinen. Pieniin tiloihin Saarenpäille siunaantui neljä lasta: **Kaarlo, Vilho, Ester ja Elina**.

Seuraavaksi torpassa asui jonkin aikaa Iisalimesta tullut **Frans Räihä** perheineen. Räihä aloitti yhtiössä kirvesmiehenä, mutta opiskeli sittemmin rakennusmestariksi.

Asikkalasta kotoisin ollut **Santeri Peltonen** oli tullut yhtiölle vuonna 1910 sekatyömieheksi ja uittotöihin. Hän kotiutui perhei-

neen hyvin Kuusanniemeen. Aluksi asuttiin Nikulan talossa ja Tommolan kammarissa.

Kun Räihät olivat muuttaneet Kuusanniemestä, kävi Santeri Peltonen pääkonttorilla kysymässä **Elli Tavastilalta**, voisiko hän perheineen muuttaa sinne.

”Me muutimme uuteen kotiin 10. kesäkuuta vuonna 1924. Itse olin silloin juuri täyttänyt neljä vuotta. Muistan vieläkin rahkeitten äänen muuttokuormaa kaksipyöräkärriillä viettäessä”, kertoo **Väinö Peltonen**, 81, Santeri Peltosen lapsista nuorin.

Sekä Saarenpää, Räihä, että myös Santeri Peltonen olivat parakkaita miehiä. Siksi Kuusanniemen pohjoisin taloryhmä, joka aluksi tunnettiin Peräniemenä, sai

seutunimekseen Partalan.

Peltosen talon liepeiltä erkani aikoinaan tie Pukkisaarenmäkeen, alas Luhdan rantaan ja Pukkisaarta kohden.

PIHAPIIRISSÄ OLI PALJON RAKENNUKSIA

Torppaan kuului aluksi vain hella-huone ja eteinen.

Peltosen tietämän mukaan Frans Rähä rakennutti "patolankuista" taloon kammaripuolen. "Isä teki aikoinaan pihapiiriin myös sisäänlämpiävän saunan. Sen sivuun hän teki jatkoksi navetan. Saunan ja navetan saumakohdassa oli sikakoppi ja myös heinälato oli pihapiirissä."

Kuusanniemessä elettiin luon- taistaloudessa. "Meillä oli lehmä tai kaksi, possuja, kanoja ja lam- paita. Kalat saatiin lammesta ja marjat metsästä."

"Eerolasta ostettiin huutokau- palla heinää eläimille. Isäpappa pyysi Kuusistolta lupaa käyttää **Aholan Matin** tyhjää latoa heinän säilytyspaikkana. Kävimme talvella koulusta tullessa sarvikel- kalla hakemassa syötävää elukoile - pihapiiriin latoon ei mahtunut riittävästi rehua."

Väinö Peltonen paimensi seit- senvuotiaasta lähtien myös naapu- rin lehmä ja sai siitä palkkaa markan päivältä. Isän mielestä palkka piti käyttää hyödyllisesti ja ostaa koulunkäyntiä varten tossut.

"Melkein viikon palkka meni ku- mitossujen ostoon - ne maksoivat kuusi markkaa."

Kun Peltoset muuttivat sittem- min heidän nimensä saaneeseen taloon, oli yläkerta avoinna ja asumattomana.

VINTTIHUONEET SODAN JÄLKEEN

Vintin muuttamiseen asuinkäyt- töön vaikutti Väinön paluu jatko- sodasta - oli nimittäin suunnitteil- la perheen perustaminen Irja-rou- van kanssa.

"Kävin Alenilta kysymässä että eikö taloon saisi sellaisen re- montin, jossa tehtäisiin yläkertaan huone minulle ja Irjalle. Alenin mielestä se sopi."

Isä kuitenkin ehdotti, että hän menee mamman kanssa yläker- taan. "Jääkää te alakertaan, kun teitä saattaa tulla lisää, mutta mei- tä ei."

Saman remontin yhteydessä parannettiin myös alakerran lat- tioiden eristystä ja laitettiin huo- neiden ulkoseiniin insuliitit. Ikku- noita muutettiin niin keittiössä kuin kamarissakin, lisättiin kome- roita ja muurattiin uunit uudel- leen.

Seuraavan peruskorjauksen talo koki vuonna 1954. Sitä ennen Väinö Peltonen oli jo uudistanut pihapiiriä.

SAUNAHIRRET KYMIN- KADULTA

"Sauna, joka nyt sitten poltettiin, oli minun rakentamani. Ajoin vuonna 1952 hiekan saunan poh- jaksi. Sitten seuraavana vuonna kaadoin Kyminkadulta vanhan Suvannon hirsitorpan ja sain siitä saunahirret. Otin vanhat nurkat pois ja tein uudet nurkat."

Vuonna 1962 talon yläkerras- ta purettiin liesi ja laitettiin tilalle

Jatkuu sivulla 19.

Säiliöautosta saatiin vesi, jolla taloa ennen sen lopullista polttamista sammutettiin (kuva ylh. vasemmalla).

Ari Korpela oli yksi savusukellusta harjoitelleista (ylh. oik.)

Palomiehiä ihmetytti kamarin seinän palamisen tyyli. Syy selvisi historiasta: seinä oli tehty patolankuista.

Talon vanhat ikkunat käyttä- tyivät kuumuudessa toisin kuin nykyiset ikkunat - ne sulivat.

Kuten normaalistikin paloti- lanteessa, myös harjoituk- sessa huolto pelasi.

Liikunnan terveyshyödyt ovat yhtä kiistattomia kuin säännöllisen tupakoinnin aiheuttamat haitat. Miksi niin usein terveysvalistuksessa kuitenkin epäonnistutaan?

Me ihmiset kai uskomme sitä, mitä tahdomme uskoa.

Tutkimusten mukaan vuonna 1999 noin 60 prosenttia suomalaisista harrasti säännöllistä liikuntaa tai työmatkaliikuntaa. Kaksikymmentä vuotta sitten luku oli noin 40 prosenttia. Kehitystä on siis tullut, jos lukuihin on uskominen. Terveystieto on tuossa ajassa moninkertaistunut ja erityisesti säännöllisen liikunnan vaikutuksista on saatu valtavasti lisää tietoa.

TYÖIKÄINEN JA TERVEYS

Työelämän suurena ongelmana on fyysisen suorituskykynsä menettävä ja henkisesti uupunut työikäinen väestönosa. Vaikka työn fyysinen kuormittavuus on vähentynyt viimeisten vuosikymmenten aikana, on työn kiireisyys kuitenkin lisääntynyt.

Yleisimmät työkyvyttömyyseläkkeen syyt ovat sydänsairaudet, nivelrikko ja masennus. Näistä masennus on jatkanut kasvuaan työkyvyttömyyden syynä, vaikka muut keskeiset syyt ovat vähentyneet. Tupakointi aiheuttaa Suomessa vuosittain 6 000 ja tapaturmat 2 500 kuolemaa. Ravintovirheiden ja vähäisen liikunnan arvioidaan olevan pääsyyllisiä useisiin tuhansiin kuolemiin vuodessa.

LIIKUNTAA ON MONENLAISTA

Fyysinen aktiivisuus eli liikunta voidaan määritellä eri tavoilla. Urheilussa keskeistä on kamppailu ja ammattimaisuus eri asteisena. Kilpaliikunnassa yritetään hyvää sijoitusta koetuksessa muiden kanssa. Kuntoliikunta tähtää ilon, ja leikin varjolla kunnon parantamiseen tai ylläpitoon. Arkiliikunta on yleensä siirtymistä tai

TEKSTI: JARMO RANTONEN, KUVA: REIJO VIRTA

Työterveyslääkärin kysymys: Oletko jo liikkunut tänään?

Säännöllinen liikunta saattaa olla liikuntaa harrastamattoman mielessä kirosana. Näitä ihmisiä ei ole paljon, mutta lääkärin näkökulmasta katsottuna juuri he saattavat olla säännöllisen liikunnan tarpeessa. Oma valinta kuitenkin ratkaisee - liikkumattomuus ei ole laittomuutta.

tekemistä. Terveysliikunnassa keskeistä on liikunnan vaikutukset terveydentilaan.

Ei ihme, että eri ihmiset ymmärtävät liikunnan hyvinkin tunteenomaaisesti. Toinen voi inhota kilpaliikuntaa ja harrastaa arkiliikuntana puutarhanhoitoa. Toiselle taas terveysliikunta tökkii, mutta kilpailu aina innostaa.

Keskeistä liikunnan harrastamisessa on säännöllisyys, sillä liikunnan vaikutukset eivät keäänty, vaan häviävät, jos harjoitus ei jatku.

Nykyinen tutkimustieto viittaa myös siihen, että vapaa-ajan liikunnalla on enemmän myönteisiä vaikutuksia kuin ansiotyöhön tai kotitöihin liittyvällä liikunnalla.

MILLAISTA ON HYVÄ LIIKUNTA?

Säännöllinen liikuntaharrastus opitaan parhaiten nuoruudessa. Perheellinen ei useinkaan tule ajatelleeksi, että jos säännöllisen liikunnan aloittaminen ei olisikaan tärkeää itselle, se voisi olla tärkeää jälkikasvulle, perintönä terveempään elämään.

Terveyden kannalta "hyvä liikunta" on yksilöllistä ja säännöllistä, noin 30 minuuttia kerrallaan tehtävää ja 2–3 kertaa viikossa toistuvaa fyysistä aktiivisuutta, jossa tulee hiki pintaan.

Motivaation kannalta "hyvä liikunta" on erittäin yksilöllistä, virkistävää, rentouttavaa, kuntouttavaa, hauskaa ja jotain sellaista jonka itse voi määritellä.

Tietämyksemme mukaan liikunta rentouttaa, virkistää, voi vahvistaa kaveruus- ja ystävyys-suhteita sekä ryhmäkulttuurista ja synnyttää tekemisen tunteen. Jännittyneisyys ja masentuneisuus vähenevät jo yksittäisen liikuntasuorituksen aikana ja säännöllinen liikunta parantaa stressinsietokykyä. Myönteinen kokemus liikunnasta on tärkeää, jotta edulliset vaikutukset syntyisivät. Se on myös keskeistä säännöllisessä liikuntaharrastuksessa.

Liikunta parantaa työtehoa ja kohtuullisessa määrin myös edistää nukahtamista sekä parantaa unen laatua.

Uudet tutkimukset liikunnan eduista viittaavat siihen, että sydämen kunnossapitämisen lisäksi se lieventää merkittävästi muiden riskitekijöiden vaikutusta. Yksinkertaistettuna se tarkoittaa, että jos pitää itsensä hyvässä fyysisessä kunnossa, voi olla ylipainoinen ja tupakoida. Huonokuntoisella sen sijaan nämä elämäntavat lisäävät erittäin merkittävästi sydän- ja verisuonitautien riskiä.

Myöhemmällä iälläkin voi harrastaa säännöllistä liikuntaa. Fyysiseltä kannalta katsottuna ihmiskeho sopeutuu harjoituksen vaatimuksiin vielä 90-vuotiaana. Vähän liikuntaa harrastaneen tulee kuitenkin aloittaa liikkuminen portaittain rasiustasoa lisäten ja "kehon ääniä" kuunnellen. Sairaudet voivat vaikuttaa aloituksen laatuun ja määrään, joten tarvittaessa asiaa voi tiedustella omalta lääkäriltä.

LIIKUNTA ON HYVÄ BISNES!

Liikuntaan suunnattu raha tulee tutkimusten mukaan yritykselle kolminkertaisena takaisin. Vaikutukset näkyvät parempana tuottavuutena, säästöinä terveystuluisia sekä parempana imagona.

Suhtautuminen liikuntaan yritys ympäristöissä vaihtelee, mutta erityisesti suurilla kansainvälisillä yrityksillä on laajojakin liikuntaohjelmia, joilla lisätään henkilöstön liikunta-aktiivisuutta.

MITEN ELÄÄ HYVIN JA TERVEELLISESTI?

Löydämme kukin oman elämäntapamme, mutta ainakin rakastamalla kumppaniaan ja ystäviään, huolehtimalla lapsista sekä antamalla arvon myös itselleen voi löytää hyvän elämän ja terveyden lähteen. Muistitko fyysistä minääsi tänään?

Onko liikkumaan sopeutunut ihminen uuden kehityslinjan alussa?

Ihmiskehon keskeiset toiminnot, kuten sydämen ja keuhkojen toiminta, verenkierto, lihasten toiminta, on aikanaan suunniteltu liikkumista varten. Tuhansien vuosien kuluessa olemme hengissä pysyäksemme joutuneet sopeutumaan liikuntaan.

Liikkumaton elämäntapa yleistyy television katsomisen ja autolla ajon lisääntyessä. Keho pyrkii sopeutumaan tähänkin muutokseen. Seurauksena on diabeteksen yleistyminen, painon lisääntyminen, mielialahäiriöt, luuston haurastuminen, kipuaistimusten herkistyminen, nivelrikon ja selkävaivojen yleistyminen, lihasvoiman huononeminen ja yleisen kunnan heikkeneminen. Muitakin vaikutuksia on, sillä ihminen on monimutkainen kokonaisuus, jossa kaikki vaikuttaa kaikkeen.

Uuden kehitysvaiheen sopeutumisprosessi kestää kymmeniä tuhansia vuosia ja satojen sukupolvien ajan, mutta todennäköisesti se tapahtuu, sillä ihminen on hyvin sopeutuvainen. Jos tuntuu, ettet jaksaa jäädä tätä kehitystä odottamaan, voit jatkaa liikunnan harrastamista ja samalla hidastaa tätä "kehitystä", vihjaa Jarmo Rantonen.

Kaksi vuotta Kuusankoskella olivat antoisia ja opettavaisia

Suuret kiitokset kaikille vastaanotollani käyneille ja yhteistyökumppaneille Kuusankosken tehtailla. Lämpimät kiitokset myös työtovereille.

Siirryn takaisin Lappeenrantaan töihin. Vuosien ajan haaveilemani tutkimustyön aloittaminen näyttää nyt todemmalta kuin koskaan. Tähän tilaisuuteen joudun nyt tarttumaan kokopäiväisesti. Selkätutkimusta tulen tekemään vielä Kuusankoskellakin.

Nämä kaksi vuotta kanssanne ovat olleet erittäin antoisia ja opettavaisia. Jään kaipaamaan niitä monia sykähdyttäviä hetkiä, joita työssäni koin.

Tullessani taloon kuulin puheita menneestä Kymin ja Kuusankosken hengestä. Viime aikoina se henki on nostanut uudelleen päätään ja varmasti vahvistuu menneiden vaikeiden vuosien jälkeen. Täällä on hienot tehtaat ja hyvä tekemisen ilmapiiri. Jään kaipaamaan teitä ihan oikeasti.

Iloa työhön ja menestystä elämässä muutenkin!

Jarmo Rantonen

Jatkoa sivulta 17.

Peltosen talon viimeinen tehtävä

Porin Matti sekä yhdistettiin yläkerran porrashuone ja kamari. Viimeinen peruskorjaus oli vuorossa vuonna 1966. Keittiön ja olohuoneen seiniä paranneltiin, täyhteitä tarkastettiin, ikkunanpokat uusittiin ja liesi ja uuni korjattiin. Myös sähköjohdot tarkistettiin ja osittain uusittiin.

Viimeiset vuodet Väinö Peltosen toimi alueella metsästyksen vartijana - tuolloin siellä oli riistaa vielä runsaasti: jäniksiä, hirviä, kettuja, mäyriä, supeja ja kärppiä. Läheisellä suolla oli 1980-luvun alussa vielä kurkia ja torpan ympäristössä lenteli ruskosuohaukkoja ja varpushaukkoja. Monen lajin lintuja varten talon ympäristössä oli parhaimmillaan yhteensä 24 Väinön tekemää linnunpönttöä - nykyisenkin omakotitalon pihapiirissä niitä on 15.

Lokakuun 18. päivänä vuonna 1982 Väinö ja Irja Peltonen muuttivat Kuusanniemestä lopullisesti pois. Muutto oli helppo, koska lapset olivat jo lähteneet maailmalle.

UPM-Kymmenen taidekokoelma esillä syksyllä

Ensi lokakuussa avautuu Helsingin Taidehallissa kuvataidenäyttely, jossa on esillä vajaat sata teosta UPM-Kymmenen laajasta suomalaisen taiteen kokoelmasta. Monet teokset tulevat nyt ensimmäisen kerran julkisesti nähtäville.

Viime vuoden aikana UPM-Kymmenessä tehtiin inventointi, jossa sähköiseen tietokantaan koottiin tiedot eri tehdaspaikkakuntien taideaarteista. Konsernin kokoelma käsittää kaikkiaan lähes 1800 taideteosta, joukossa myös suoranaisia harvinaisuuksia esimerkiksi **Eero Järnefeltin** muotokuva marsakka Mannerheimista, **Pekka Halosen** Tukinuittajat sekä **Aarne Nopsasen** Keskiviikkoseura.

Inventointi tehtiin yhteistyössä Jyväskylän yliopiston taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitoksen kanssa. "Inventoinnin yhteydessä kypsyi yhteisesti ajatus, eikä näitä tauluja voisi joskus saada nähtäville", johtaja **Eero Niinikoski** kertoo.

"Yksi selvä syy näyttelylle on se, että voimme esitellä kokoelmaan kuuluvia harvinaisuuksia. Se on myös yksi tapa hoitaa sekä yhtiön että koko Suomen kulttuuripääomaa. Metsäteollisuuden patruunoilla kun on aina ollut silmää kuvataiteelle."

Nykyinen UPM-Kymmeni koostuu useista aikoinaan itsenäisinä yhtiöinä toimineista metsäteollisuusyhtyrityksistä, joilla kaikilla

Näyttelyssä on esillä mm. tämä **Elin Danielssonin** (myöhemmin **Danielson-Gambogi**) v. 1892 maalaama öljyväriyö "Tytty ja kissat kesäisessä maisemassa".

on ollut omat taidekokoelmansa. Erityisesti **Kymi-yhtiö**, **Rauma-Repola**, **Yhtyneet Paperitehtaat**, **Kajaani-yhtiö** ja **Schauman-yhtiö** harrastivat taiteen keräilyä ja loivat yksilölliset kokoelmansa eri puolille Suomea.

METSÄN HENKI

Näyttelyn nimi on **Metsän henki - The Spirit of the Forest**. Taiteilijanimistä tunnetuimpia ovat **Hjalmar Munsterhjelm**, **Akseli Gallen-Kallela**, **Elin Danielson-Gambogi**, **Victor Westerholm**, **Hugo Simberg**, **A.W. Finch**, **Pekka Halonen**, **Eero Järnefelt**,

Sam Vanni ja **Veikko Vionoja**.

Näyttely muodostaa kertomuksen, jossa kuvataan yhtenäisen kansalliskuvan hahmottumista, maisemakuvan ja maiseman muutoksia sekä muutoksia työssä ja työnkuvassa.

Osana **Metsän henki** -kertomusta tulee olemaan kaksi erillistä teoskokonaisuutta, joista toinen esittelee **Hugo Simbergin** vuonna 1900 **Kuusankosken** tehtailla toteuttamaa etsaussarjaa ja toinen valokuvaaja **Pentti Sammallahten** sata vuotta myöhemmin tekemää panoraamakuvasarjaa, johon nykyvalokuvaaja on ikuistanut **Kuusankosken** teollisuusympäris-

töä **Simbergin** jalanjälkiä seuraten.

Asiantuntijoina näyttelyn suunnittelussa toimivat professorit **Annika Waenerberg** ja **Heikki Hanka** Jyväskylän yliopiston taiteen ja kulttuurin tutkimuksen laitokselta sekä johtaja **Timo Valjakka** ja kuraattori **Maija Koskinen** Helsingin Taidehallista. Näyttelytyöryhmän puheenjohtajana toimii johtaja **Eero Niinikoski** UPM-Kymmenen konsernihallinnosta.

KOKOELMAN JUURET ERI PAIKOISSA

"Taidehistoriaa on usein kirjoitettu tunnetuissa museoissa olevien töiden perusteella. Nyt näkökulmat ovat muuttuneet ja on alettu kiinnostua myös taiteen kerääjistä ja heidän motiiveistaan", professori **Annika Waenerberg** sanoo.

"Osa kokoelman töistä on hyvin tunnettua ja tunnustettua taidetta, osa puolestaan tehtaan elämänpäiriin läheltä syntynyttä taidetta. Yhteistä töille on se, että niissä kaikissa on jokin realistinen kiinnekohta. Radikaalia taidetta ei tässä kokoelmassa tapaa, vaan suurin osa töistä on naturalistista ja hallitun modernia."

Jatkuu sivulla 27.

Wolfgang Heuwinkel käsitteli sellua mm. suihkulla ja kirveellä.

Sellupaali

taipuu, pilkkoutuu, pehmenee ja hiiltyy taiteilijan käsissä

Kymen Paviljongissa toimivassa Suomen Paperitaidegalleriassa avaa toukokuussa näyttelyn taiteilija, jonka teoksien voi uskoa kiinnostavan laajalti paperiteollisuuden palveluksessa työskenteleviä. Saksalaisen **Wolfgang Heuwinkelin** taiteellinen mielenkiinto nimittäin kohdistuu tällä hetkellä erityisesti paperin raaka-aineeseen selluun ja selluloosakuituihin.

Heuwinkel on nimeltä tuttu monelle paperin markkinointiin osallistuneelle, sillä hänen käsi-alaansa olivat yli 20 vuoden ajan legendaariset Zandersin seinäkalerit.

Hän hankki aikoinaan laajaa mainetta akvarellistina, johon hän toi uuden ilmaisutavan käyttäessään hyväksi myös akvarellipaperin repimistä. 1980-luvulla Heuwinkel keskittyi teollisesti valmistettujen papereiden työstämiseen ja 1990-luvun alkupuolella oli vuorossa sellun käyttö relieffien ja veistosten materiaalina.

1990-luvun jälkimmäisellä puoliskolla hän on tutkinut erityisesti sitä, miten sellusta tehdyt taideteokset muuttuvat ulkoilmas-

sa tuulen, auringon ja sateen vaikutuksesta.

NELJÄ PÄIVÄÄ KUUSANKOSKELLA

Taiteilija työskenteli maaliskuun alussa Kymen pääällystyslaitoksen alakerrassa neljä päivää muokaten sekä sellupaaleista että kuivatusta sellurainasta mielenkiintoisia taideteoksia.

“Tein täällä selluun liittyviä uusia kokeita. Olen myös saavuttanut tuloksia, joihin sellumassaa käsitellessäni en aikaisemmin ole päässyt”, kiittelee Heuwinkel.

Kuusankoskella sellusta muotoillut teokset on tarkoitettu Paperitaidegallerian näyttelyyn. Sellun lisäksi Heuwinkel käytti elementteinä vettä, tulta ja väriä.” Tutkin, miten ne vaikuttivat sekä sellussa että sellun kanssa.”

Hän lävisti sellupaalia kirveellä ja poralla tutkiakseen minkälaiset jäljet lävistys jättää eri arkeihin. Täyttämällä lävistykset väriaineella Heuwinkel havainnoi, miten väri tunkeutui eri selluarkkien lävitse.

Kuusankoskella Heuwinkel käytti ensimmäisen kerran hyväkseen tulta. “Halusin kokeilla, miten sellu käyttäytyy kuumuudessa ja tulella sekä miten ruskeus ja mustuus muuttuu sellussa tulen vaikutuksesta. Toinen puoli tätä samaa ongelmakenttää on, kuinka monen selluarkin lävitse kuumuus tunkeutuu”, muistuttaa Heuwinkel.

Kuusankoskella hän tutki myös, miten vesi vaikuttaa korkeisiin ja pienempiin sellupilareihin ja miten sivusta suihkutettu vesi tunkeutuu selluun, mitä vesi vaikuttaa kuituihin ja miten veistos tai relieffi syntyy.

VERLASSA TUTKITAAN KESTÄVÄÄ KEHITYSTÄ

Heuwinkel muistuttaa sellun olevan sikäli erikoinen materiaali, että se on peräisin suoraan luonnosta. “Pyrin sellun luonnollisia kuituja hyväksikäyttämään taiteelliseen ilmaisuun ja annan materiaalin itse vaikuttaa taideteoksen muotoutumiseen.”

Verlan tehdasmuseon alueella toteutetaan tähän prosessiin liitty-

vä yksi idea ensi kesänä. “Silloin tutkin sellun palauttamista luonnon kiertokulkuun. Itse asiassa mielenkiintoni kohteena on metsäteollisuuden kannalta tärkeä aihe, kestävä kehitys.”

“Metsäteollisuushan istuttaa puiden kaadon ja sellunvalmistuksen jälkeen uudet puut korvaamaan hakatut puut ja toteuttaa siten luonnon kiertokulkua. Tällainen luonnonvarojen säilyttäminen on tärkeää kaikilla teollisuudenaloilla, mutta erityisesti paperiteollisuudessa.”

Edellämainitun ideansa Heuwinkel aikoo esittää taiteen keinoin Verlassa ensi kesänä.

“Istutan sinne vietävien sellupaalien päälle ja sisään pieniä puita. Istutettavat puut, kuten kuuset, koivut ja mänyyt, ovat paperiteollisuuden keskeistä raaka-ainetta. Pyrin kasvattamaan taimet selluloosassa itsessään, koska sellukuituhan on lähes samanlaista kuin maaperän normaali humus.”

Selluun ja puuntaimiin saavat normaalilla tavalla vaikuttaa ensi kesän säät: auringonpaiste, sateet ja tuulet.

ARTTO

pakinoi

Paperimestari Joachim Türppe

Suomen paperinvalmistuksen alkuhämärissä käytettiin apuna saksalaisia asiantuntijoita. Tässä, niin kuin kaikissa muissakin teknisissä asioissa olivat saksalaiset edelläkävijöitä. Helppo on mielikuvissaan ajatella millaista on ollut uppiskaisille, juuri piilopirteistään esiin kömpineille suomalaisille opettaa paperinvalmistuksen jaloa taitoa. No, helppoa ja helppoa, mutta on se voinut olla jotakin tällaista, kuin nyt kuvataan, tai sitten ei. Päättäkää itse.

Paperimestari Joachim Türppe hivelä nahkaisten shortsien persauksia, ne olivat vahasta liukkaat ja kiiltävät. Hölmöt suomalaiset varmasti taas ihmettelisivät hänen pukeutumistaan. Shortsit, polvisukat ja nahkaliivit olivat tyylikäs kokonaisuus. Puuttui enää vain nahkainen tyrolilaishattu, mutta sitä ei Joachim täällä pohjolan perukoilla viitsinyt käyttää, sillä korea papukaijan sulka tuppasi rasvaantumaan hiostavissa konesaleissa. Vaatetus erotti hänet hyvin massasta, ja nimenomaan ihmismassasta, mikä olikin oikein, sillä olihan hän saksalainen paperimestari parhaasta päästä.

Türppe tuli tehtaalle. Viikset väpättäen hän katseli Bentley & Jacksonin rakentamaa 90 tuu-

maista konetta. Kone oli uusi ja olisi pitänyt saada täyteen tuotantoon. Se oli ollut oikea harminkappale. Eipä silti, ei ollut ihmeäkään, että kone ei pelannut. Englantilaisten valmistama ja suomalaisten käynnistämä. Siinä hän oli sellainen yhtälö, että kone ei olisi kulkenut vaikka sillä olisi ajettu pelkkää lumppea!

Türppe käveli pitkin koneen viertä märkään päähän vöörmannin puheille. "Wieviel Zentner?"

Vöörmanni Orava oli vanhaa maanviljelijäsukua Oravalan kylästä, mutta teollinen vallankumous oli tuonut hänelle uusia tehtäviä. Orava oli ahkera ja pätevä työntekijä, aivan kuten sitkeät esisänsäkin. Tästä johtuen hän oli ylennyt vöörmannin arvostettuun asemaan. Piukkahousuisen saksalaisen kysymyksestä hän ymmärsi vain sentnerit ja arvasi tämän tiukkaavan tuotettujen kilojen määrää.

Orava piirsi paperille luvun viisikymmentä ja näytti sitä saksalaiselle. Saksalaisen viikset nousivat vaakatasoon ja vähän ylikin poskilihasten kiristyessä taakse. "Zu viel die finnische Schweine!"

Türppen onneksi Orava ei ymmärtänyt saksaa, sillä verenperin-

tö olisi varmasti vaatinut korvausta solvauksesta. Niinpä Orava tyytyikin vain pyyhkimään saksalaisen sylkeä poskiltaan ja ihmetelemään saksan kieltä, joka pani ihmisen kielen ja huulet sellaiseen asentoon, että rään roiskumista ei voinut estää. Türppe sensijaan tuijotti vähän aikaa tiukasti metsäsuomalaiseen, mutta kun sillä ei ollut mitään vaikutusta pyörähti hän kiivaasti kannoillaan ja lähti tehtaaseen konttorille.

Tehtaanjohtaja Björkman oli odottamassa saksalaista. Hän ei yhtään pitänyt tilanteesta. Uusi kone pitäisi saada tuottamaan, mutta se ei ollut vielä ajanut puoliakaan odotetusta.

Björkman oli rautainen johtaja, oikea vanhanaikainen uppiniiska jääkäri, joka pani tuulemaan, jos asiat eivät luistaneet. Hän näki heti jo saksalaisen kasvoista, että kone ei vielä ole ollut kulkenut toivotulla tavalla. Björkman vaati huolellisella saksankielellä selvitystä tilanteesta. Türppe katsoi viisaimmaksi antaa selvityksensä huutamalla. "Suomalaiset eivät osaa ajaa paperikonetta, tarvitaan ammattimiehiä! Jos ei muita niin edes ruotsalaisia!"

Björkman ei pitänyt mellastavasta saksalaisesta, eikä myöskään siitä, että hänen työntekijöi-

tään arvosteltiin. "Meillä on jo ammattimies. Te", sanoi Björkman jäätävästi.

"Miehet eivät tottele, olkimasaa ei sekoiteta tarpeeksi lumppuun, ja kone on siivottomassa kunnossa! Edes telojen nikkeli-päitä ei kiilloteta."

"Suomalainen tekee paperia, eikä haaskaa aikaa rätien kanssa heilumiseen. Teillä on viikko aikaa saada kone kulkemaan", sanoi Björkman päättäen keskustelun."

Tuhtuneena ja hieman pe-loissaankin oman kunniansa puolesta lähti Türppe takaisin koneelle.

Hän katsoi viisaimmaksi kommentaa suomalaiset pois jaloista. Olivat vain sotkemassa sen, minne hän sai vaivalla tehtyä. Türppe häiri kiivaaseen tahtiin. Hän kiristeli vetoremejä ja sääti venttiilejä. Suomalaiset seisoivat Oravan johdolla kädet taskuissa ja tyynesti katselivat saksalaisen häärimistä. Koko päivän kiersi Türppe ympäri konetta, mutta ei saanut massarataa tuukia pidemmälle. Illalla hän komensi miehet pois ja ilmoitti, että sama peli jatkuisi myös aamulla.

Jatkuu sivulla 24.

Tämänkertainen kirjoittajamme on **Kyllikki Ek** Kymin tutkimuskeskuksesta. *Suomalainen metsä ja sen monimuotoisuus on ollut hänelle tärkeä tekijä ja voimavara läpi elämän.*

Metsä antaa elinvoimaa

Kun Jouko pyysi minua ottamaan haasteen vastaan, niin aluksi tuntui, että miten saisin omasta elämästäni sellaisen tarinan osasen, joka kiinnostaisi lukijaa. Olemmehan saaneet lukea tällä palstalla mitä ihmeellisempiä juttuja.

Kirjallisuus on yksi harrastuksistani ja olen usein miettinyt, että jokaisen ihmisen elämästä saisi lukemisenarvoisen kirjan. Niin, miksipä en kirjoitaisi pientä juttua omasta itsestäni eli raottaisi hiukan kirjani sivuja.

Vapaa-aikani kuluu mm. hiihdon, puutarhanhoidon, kirjallisuuden, marjastuksen sekä sienestyksen ja tietysti kodin ympärillä. Vammaisten lasten vanhempien toiminta on kuulunut jo pidemmän aikaa elämäni ja se on tullut mukaan oman kokemukseni kautta. Menetin pikkui tyttärenti yli kaksitoista vuotta sitten. Hänellä oli normaalia hauraampi luusto.

METSÄ ON OSA SUOMALAISEN ELÄMÄÄ

Miettiessäni vapaa-aikaani havaitsin, että moneen tekemiseeni liittyy olennaisena osana metsä ja luonto yleensä. Metsä on varmasti usealle suomalaiselle tärkeä osa

Mäntymetsä on minulle kaikkein mieluisin metsämaisema.

elämää, muultakin kuin taloudelliselta kannalta katsottuna, vaikka sitä ei tule aina ajatelleeksi.

Tuntuu niin luonnolliselta, että puuta on ympärillä. On suorarunkoisia männiköitä. Mikä sen kauniimpaa, kun näkee ilta-auringon värjäämät männyn rungot. Meiltä löytyy kauniita koivikoita, joissa on mukava liikkua kesäisin. Linnut laulavat ja aurinko paistaa. Tai keväällä, kun valkovuokkomatto verhoaa koivikkaisen metsän aluskasvillisuuden. Joskus synkkä kuusikko on parasta lepoa sielulle tumman vihreine sävyineen, etenkin hiukan kosteassa syysässä.

Meiltä löytyy lehtoa, lepikkoa ja erilaisia sekametsiä jokaisen maakuun.

SELÄNPÄÄN KANGASMETSÄN ROMPUT

Synnyin Selänpäässä, jossa asuin elämäni 11 ensimmäistä vuotta. Sinä aikana Selänpään kankaan kangasmetsät kangasvuokkoineen ja -rouskuineen tulivat tutuiksi. Tuolloin en vielä käynyt katso-massa Selänpään kankaan rompuja. Ne minulle esitteli aviomieheni paljon myöhemmin, ja olin

ensi hetkestä asti myyty niille. Uskomaton tunnelma siellä rompun pohjalla, melkein kuin parhaasta sadusta. Siellä saattaa kuvitella kohtaavansa karhunkin.

Selänpäästä perheemme muutti 60-luvun puolivälissä Kouvolaan, ja siellä vartuin aikuiseksi. Asuimme Käpylän kirkon lähellä ja kävin Kouvolan yhteiskoulua. Siitä pääsi talvisin nopeasti hiihtoladulle ja kesäisin Kalalammen maisemat kävivät tutuiksi. Silloin se oli pelkää metsää - ei ollut vielä Lehtomäen asuntoaluetta. Mustikoitakin löytyi hyvin piirakkamarjoiksi.

Nyt en ole käynyt enää niissä maisemissa. Metsäni ovat vuosien saatossa muuttuneet toisiksi.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

Romppu eli suppa

"Pyöreämuotoinen kuoppainen laskeuma, joka on syntynyt harjun maa-ainekseen hautautuneen mannerjäällohkareen sulaessa."

(Nykysuomen sanakirja)

OPISKELU VEI KESKI-SUOMEEN

Kemian opiskeluni vei minut Keski-Suomeen. Siellä vietin elämästäni kuusi vuotta. Jyväskylässä syntyi vanhin poikamme. Asuimme opiskeluaikanaamme mieheni kanssa vuoden Jyväskylän maalaiskunnassa Kanavuoren takana Ruokosaassa Leppäveden rannalla. Siitä vuodesta on jäänyt monia mukavia muistoja mieleen. Aivan asuntomme vieressä oli monipuolinen metsikkö, jossa oli oivat sienipaikat. Sieltä löytyi laaja sienivalikoima. Siellä tutustuin ensimmäisen kerran keltarouskuunkin. Sen vuoden aikana teimme tutustumisretkiä kävelen ja joskus myös hiihtäen lähellä sijaitsevan Kanavuoren hui-pulle.

Jyväskylältä muuttimme Lappeenrantaan. Emme viihtyneet siellä kuin yhden vuoden. Jotenkin tämä Kymenlaakso kiehtoi kotiseutunamme meitä, ja kun mieheni työ toi meidät tänne, niin muuttimme Pilkanmaahan.

KOTI ON PILKANMAASSA...

Pilkanmaassa olemme viihtyneet. Siellä syntyi toinen poikamme ja pieni hauras tyttäremme. Nyt lapsemme ovat kasvaneet aikuisiksi, ja 20 vuotta Pilkanmaassa on tullut asuttua.

Aivan asuntoamme vastapäätä alkaa pienehkö metsä. Siitä pääsee nopeasti Vuohivuoren maisemiin, ja jos haluan silmän lepäävän, niin nousen Roskarukan hui-pulle ja annan katseen kiertää upeassa maisemassa.

Kymijoki virtaa aivan asuntomme lähellä. Polku johtaa Kymijoen varrta pitkin mansikkasaareen päin. Olenpa kerran nähnyt talvisessa pakkassäässä koskika-

ran pulahtavan hyiseen veteen. Syksyllä kävin ihmettelemässä majavan maisemaan tekemiä merkkejä. Uskomaton tarmo on majavalla puiden kaadossa.

Talvinen metsä on hiihtäen helposti saavutettavissa. Talvisin ovat käyneet Pilkanmaan metsät tutuiksi Pilkkeen laduilla. Jos olen halunnut kokea hieman toisenlaisia hiihtolatuja tai jylhiä metsämaisemia, niin mäkilatu Anhaavaan on ollut siihen hyvä vaihtoehto. Samaisella ladulla olen myös havainnut, että hakkuaukeakin voi olla lumen peittämä nä kaunis.

...JA KESÄPAIKKA VUOHIJÄRVellä

Kesäpaikkamme ei ole kaukana, sillä se on Vuohijärven rannalla. Vapaa-aikani kevästä syksyyn kuluu paljolti siinä maisemassa, ja sekun on aika metsäinen maisema. Se on oikeastaan ollut pysyvän maisema elämässäni.

Olin paljon alle kymmenvuotias, kun ensimmäisen kerran pääsin tutustumaan Vuohijärven rannalla sijaitsevaan Sivorin eli Korhon kukkulaan, tuohon harjumaisemaan upeine mäntyineen. Siihen maisemaan olen vuosien kuluessa kiintynyt ja sinne aina palaan.

Ensimmäinen kosketukseni Kymiin alkoi sellutehtaalta. Tutkin silloin sellutehtaan vesiä sekä aktiivilietelaitoksen vaikutusta niihin. Nyt haluankin haastaa **Ulla Riston** sellutehtaalta seuraavaksi kirjoittajaksi.

S seuraavan päivän iltana ei Túrppen nahka-asun alkupe- räistä väriä enää erottanut. Liivit, shortsit, sekä karvaiset sääret olivat öljyn ja paperimassan peittämät. Yltäpäältä hikisenä hän tarttui Oravan kaulukseen. "Lisää loppua". Saksalainen oli yllätetty opinut puhumaan suomea.

"Mutta pitäähän joukossa olla olkimassaakin, jotta paperiin saadaan klangia", toisteli Orava Túrppen hokemia rauhallisesti.

Björkman tuli kone-saliin. Koko konemiestistö ryhdistäytyi, se kenellä oli lakki päässä sieppasi sen nopeasti pois. Myös saksalainen yritti ryhdistäytyä, mutta tulos oli säälittävä. Kaksi päivää rääkätty keho ei enää kyennyt oikeenamaan.

Björkman katsoi saksalaista kuin häntänsä purrutta sisiliskoa. "Expediitööri Orava ottaa vastuun ja panee koneen kuntoon!"

"No selvähän tää, mitäs myösakulle tehää?" kysyi Orava.

"Tehkää mitä haluatte", sanoi Björkman ja kiepsahti kannoil-laan.

"Tulkaas pojat tänne, nyt tuli sakulle lähtö!"

Orava selitti saksalaiselle ja näytti käsimerkein, että olisi syytä poistua. Túrppe tuijotti Oravaa posket punaisina, eikä suostunut lähtemään. Hän viittoili vain äkäisesti koneen suuntaan ja näytteli hävyttömiä käsimerkkejä.

Orava tarttui huiskivaan käteen ja alkoi taluttaa. Toiset tulivat avuksi ja tarttuivat saksalaista jaloista. Sylki roiskui taas Túrppen suusta hänen rimpuillessaan ja huutaessaan r- ja sch-pitoisia sanojaan. Tempoileva miesjoukko tuli puusta rakennetulle rännille, josta otettiin kaikki tehtaan tarvit-

sema käyttövesi. "Heitetään se ränniin", huusi joku.

Komeassa kaaressa lensi saksalainen paperimestari Joachim Túrppe kanavaan, jossa ryöppyvä vesi alkoi kiihtyvällä nopeudella kuljettaa häntä alajuoksulle päin. "Terveisiä Kotkaan".

"No nii pojat, eiköhän panna se mylly pyörimään", sanoi Orava lopuksi.

Nopeasti miehet menivät kone-saliin ja alkoivat toimia Oravan johtamina. Työssä oli näyttämisen meininki. Kone ulvoi kierrosten noustessa. Orava käynnisti massapumput ja perälaatikosta kuului jyrähdys massan syöksyessä koskenä tuukille rauhoittuen sitten tasaiseksi kuituvir-raksi.

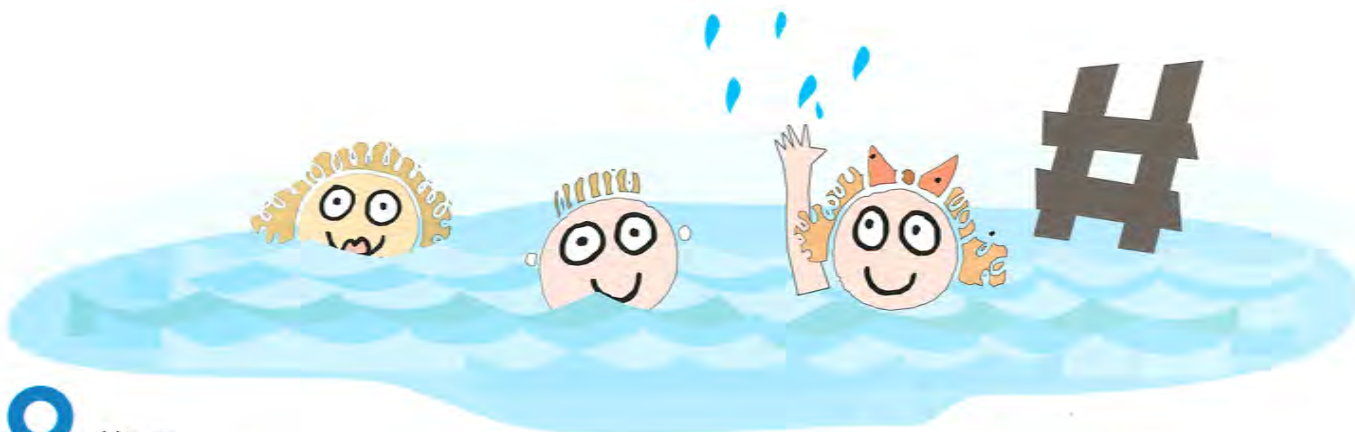
Juohevasti miehet pujottelivat kuiturataa koneen läpi. Orava antoi välillä tiukkoja komentoja ja sääteli välejä. Viimein rata tavoit-ti rullausakselin ja kiertyi läväh-täen sen ympärille.

Miehet käsittelivät konetta kuin lasta. Jopa telojen niklatut päät kiilloitettiin, nyt, kun kukaan ei ollut käskemässä. Björkman tuli myöhemmin kiittämään hyvästä työstä, sillä kone saatiin viimein tuotantoon.

"Missäs Túrppe on?" hän vielä tiedusteli.

"Se meni glangaamaan housu-jaan", vastasi Orava rauhalliseen tyyliinsä.

Kylmä, kylmempi, AVANTOUINTI!

On kirpeän

kuulas keskiviikkopäivä ja pakasta kymmenkunta astetta. Joukko uimapukuisia naisia kävelee tyynen rauhallisesti ihot höyryten kohti jokea. Minua paleltaa jo ajatuskin kylmästä vedestä, mutta iloisesti nauraen he kumoavat väitteeni kylmyydestä. Heidän mielestään keli on aivan ihanteellinen uimiseen.

Talvi ja uiminen eivät mielestäni kuulu millään lailla yhteen, mutta huomaan jääneeni ajatuksineni vähemmistöön. Naiset vaakuuttavat avantouinnin olevan mitä mainioin harrastus, eikä kukaan keksi siitä mitään huonoja puolia. Hyviä puolia löytyy välittömästi paljon; useat taudit, kuten flunssa, karttavat avantouimaria, mieli ja keho virkistyvät, monella erilaiset kivut ja säröt väistyvät - lista tuntuu loputtomalta. Onpa jopa tutkittu, että säännöllinen uiminen avannossa olisi tehokas stressin poistaja. Lienee totta, sillä kukapa jaksaisi murehtia jäisen veden soljuessa ympärillä.

SAUNASTA VAI ILMAN

Vastaus kuului sekä - että. Monet käyvät ensin avannossa ja menevät vasta sen jälkeen saunaan. Saunasta käydään vielä useita kertoja uimassa, harvinaista on, jos joku käy vain kerran.

Säällä ei ole väliä, aina tullaan uimaan oli pakasta paljon tai vähän. Yksi ikävä keli sentään löytyi, kova tuuli ja räntäsade eivät ole toivottuja - silloin matkalla avantoon palelee.

Nämä reipashenkiset avantouimarit kannustavat kaikkia kokeilemaan avannon ihanuutta. Mukaan tarvitaan vain reipas mieli ja jonkinlaiset sukat tai tossut, ettei jalkoja palele matkalla. **Terttu Jäppinen** kertoi avantouinnin olevan todella suosittua, saunalla on välillä jopa tungosta. Hän itse käy säännöllisesti kerran viikossa uimassa, mutta toivoi naisille myös toista sauna- ja uintivuoroa vaikkapa loppuviikolle. Tämä

tuntui olevan hyvin yleinen toive - enää ei yksi kerta viikossa riitä. Terttu tunnustikin, että "tähän jää vähän koukkuun", sillä olo on jälkeinpäin todella mahtava.

Täytyy tunnustaa, että mielikuvani avantouinnista eivät vastanneet näkemääni todellisuutta. Vaikka matka saunalta rantaan oli varsin pitkä, naiset kävelivät matkan stooalaisen tyynesti, nauraen ja jutellen. Jokainen meni avantoon vuorollaan ja toiset odottelivat rannalla, pukeutuneina vain uimapukuun ja tossuihin. He todellakin uivat, eivätkä vain kastautuneet pikaisesti, kuten olin odottanut. En nähnyt yhtään kauhistunutta ilmettä veteen mennessä eikä kenelläkään myöskään ollut kiire takaisin saunaan, vaan heillä oli aikaa jutella kanssani rannalla. Minua kyllä paleli, vaikka olin hyvin pukeutunut talvisiin olosuhteisiin, mutta uinnin jälkeen ei kuulemma ole yhtään kylmä. Muutama sentään tunnusti,

että joskus veteen mennessä palelee vähän.

"TÄMÄ ON NIIN KIVAA"

Monet naisista harrastavat uintia ympäri vuoden, talvisin avannossa ja uimahallissa. Keväällä mennään järveen heti kun jäät lähtevät ja syksystä kausi jatkuu jäiden tuloon asti. Näin kertoi tekevänsä myös **Merja Silo**, joka innostui avantouinnista viime syksynä. Hän lähti kokeilemaan jotain uutta ja on nyt Virtakivessä jokaviikoinen vieras. "Tämä on niin kivaa", hän kertoi syyksi tälle kolle harrastukselle, vai lieneekö jo elämäntapa.

Hampaat kalisten rannalla seisossani kunnioitus avantouimareita kohtaan nousi roimasti. Näiden ihmisten täytyy olla aivan oma rotunsa. Pakkanen nipisteli nenääni, ja lumi narskui kenkien alla, kun kiipesin mäkeä ylös autolleni - ja naiset menivät taas uimaan, osa tänään jo kuudetta kertaa.

Voikkaan hiihtäjillä on takanaan menestyksenkäs hiihtotalvi. Kuvassa vas. Heli Niilola, Jarkko Heimonen, Kimmo Kuusisto, Kimmo Kukkola, Tapio Nikkilä, Antero Ahtiainen, Seppo Kukkonen ja Reijo Eteläpää.

Talven hiihdot takanapäin

Kulunut talvi ei ole säiden ja kelien puoleen suosinut maastohiihtäjiä täällä eteläisessä Suomessa. "Suksia on tarvääntynyt tavallista enemmän, ja on ollut turhauttavaa, kun harjoittelu on pitänyt suureksi osaksi hoitaa muulla tavalla kuin latusilla suihkimalla", kertoo Voikkaan tehtaasta hiihdon lajivastaava **Tapio Nikkilä**. Hiihtomenestykseen se ei ole kuitenkaan vaikuttanut. Onnistumisia ja hyviä tuloksia on tullut roppakaupalla.

VOIKKAA VOITTI UPM-KYMMENE -VIESTIN JÄMSÄNKOSKELLA

UPM-Kymmene-viestihiihto hiihettiin Jämsänkoskella 14. helmikuuta. Voikkaan joukkue nappasi voiton jännittävässä kisassa, joka hiihrettiin 8-henkisin joukkuein.

Joukkueiden ikärakenne ja koostumus oli etukäteen määritellyt siten, että jokaisessa joukkue-

essa piti olla kolme hiihtäjää yleisestä sarjasta, kaksi 35- ja yksi 45-vuotiaitten sarjasta sekä yksi naishiihtäjä.

Kolmen kilometrin pituinen hiihtoreitti kulki Oinaalan hiihtokeskuksen maastossa. Lähes nollakeli oli voitelun suhteen vaikea perinteisen tyylin hiihtäjille. Siinä kuitenkin onnistuttiin.

Voikkaan joukkueessa hiihtivät **Seppo Kukkonen**, **Heli Niilola**, **Tapio Nikkilä**, **Reijo Eteläpää**, **Antero Ahtiainen**, **Jarkko Heimonen**, **Kimmo Kukkola** ja **Kimmo Kuusisto**. Jokainen hiihti osuutensa hyvin, ja varsinkin Seppo Kukkonen nappiin mennyt suoritus ja Heli Niilolan erinomainen panos autoivat joukkueen yllätysvoittoon. **Esko Uronen** toimi joukkueen huoltajana.

Tapio Nikkilä on tyytyväinen siitä, että voikkaalaisten hiihtoharrastus ja -menestys on turvattu jatkossakin nuorten mukaantulon myötä.

ANTERO AHTIAINEN UUSI MESTARUUTENSA OULAISISSA

Veteraanien SM-kisat hiihrettiin 10. helmikuuta Oulaisissa. Voikkaan Antero Ahtiainen kävi nappaamassa viidennen mestaruutensa perinteisen kymmenellä kilometrillä.

"Keli oli hyvä, voitelukin onnistui", kertoo Antero kisan olosuhteista. Valmentautuminen kuluneen talven koitoksiin on Anteronkin mielestä ollut hankalaa. Lajiharjoittelu jäi vähälle. "Jouluaattona pääsin ensimmäisen kerran suksille. Tammikuukin oli jo pitkällä, ennenkuin kelit paraniivat. Meni minulta kaksi suksiparia entisiksi. Hiihtokilometrejä kertyi 2000, kun yleensä niitä tulee 2500 talven mittaan", kertoo Antero poikkeuksellisen hiihtotalven kokemuksia.

FINLANDIA-HIIHTO OLI AIKAISTETTU TÄNÄ VUONNA

Finlandia-hiihto hiihrettiin 10. helmikuuta. Lahdesta Lahteen kulkenutta 53 kilometrin hiihtoreittiä oli muutettu. Hiihdon MM-kisojen takia Finlandia-kisaa oli aikaistettu parilla viikolla.

Lähes kymmenasteinen, aurinkoinen pakkassää takasi ihanteellisen perinteisen tyylin hiihtokelin. Hiihtoreitti oli vähäluminen ja osittain jäinen ajolumesta ja edellispäivien vesisateista johtuen. Voiteet joutuivat koville.

Kilpailu hiihrettiin tänä vuonna FIS Maraton Cup -osakilpailuna, mistä johtuen ulkolaisten osanottajien määrä oli tavallista runsaampi.

Voikkaalaiset sijoittuivat hyvin kovassa kansainvälisessä seurassa. Kimmo Kuusisto hiihti hienosti, sijoitus oli 36. Kimmo Kukkola ylty sijalle 64 ja Jarkko Heimonen oli 77.

PIRKAN-HIIHTOJA 4.3.

90 kilometrin reitti kulki Niinisa-
lon varuskunnasta Tampereelle
Teivon raviradalle. Voikkaalainen
Saku Nikka oli ajalla 5.19.36
hienosti 20. yleisessä sarjassa,
jossa vapaalla hiihtotyylillä hiihti
parisensataa hiihtäjää.

Keli oli suotuisa: viitisen astet-
ta pakkasta, välillä hiutuili lunta.
"Olen tyytyväinen suoritukseeni",
toteaa Saku. "**Aholan Sakke** voi-
teli sukset viimeisen päälle, niillä
oli nautinto hiihtää. Maltoin ottaa
alun rauhallisesti ja tankata välil-
lä, joten kokonaisuutena hiihto
meni hyvin. Maasto oli alkumat-
kasta melko tasaista. Ensimmäiset
kovat nousut olivat Rokkakoskel-
la", kertailee Saku hiihtoaan.

VIIDEN TEHTAAN HIIHDOISSA MENESTYSTÄ

Hiihtoon osallistui väkeä kolmel-
ta tehtaalta. Voikkaalaisilla oli
vahva edustus, yli puolet osanot-
tajamäärästä. Kisa hiihdettiin va-
paalla tyyllillä.

Miesten sarjan voitti voikkaa-
lainen Kimmo Kuusisto, toinen
oli niinikään voikkaalainen Kim-
mo Kukkola ja kolmas StoraEnso
Anjalan **Arto Purho**. Naisten sa-
raj koostui pelkästään voikkaalai-
sista, sen voitti Heli Niilola.

Miesten viestinhiidon voitti
Voikkaan I-joukkue, jossa hiihti-
vät Kimmo Kuusisto, Kimmo
Kukkola, Antero Ahtiainen ja
Tero Mäkinen. Voikkaan II-jouk-
kue oli neljäs, siinä hiihtivät Tapio
Nikkilä, **Reijo Eteläpää**, **Hannu
Lankinen** ja **Auvo Kouvo**.

Voikkaan naisten joukkueessa
hiihtivät Heli Niilola, **Marja Jus-
sila** ja **Pirjo Konttinen**.

KUVA: KEIJO KOIVULA

Lasten hiihtopäivä

Pilkanmaan Pilkkeen ja Voikkaan tehtaan hiihtäjien järjestämää lasten hiihtopäivää vietettiin Pilkanmaan Kuntotöyryssä 17.3. Kaunis sää oli houkutelut paikalle runsaasti pieniä hiihtäjiä huoltojoukkoineen. Hiihtokilpailuun osallistui 50 lasta, ja kaikki palkittiin. Tarjolla oli rokkaa, munkkikahvia ja mehua. Ilmassa oli suuren urheilujuhlan tuntu.

Tehtaitten pilkipäivänä saatiin saalista

Kuusankosken tehtaitten yhteisen pilkipäivä oli Lappalalla 17.3.2001. Päivän tuloksia:

Miehet: 1. Harri Sipola 3990 g, 2. Simo Hilden 3950 g, 2. Pentti Sonninen 3950 g, 4. Jukka Tarvainen 3880 g, 5. Jukka Stenberg 3630 g, 6. Esa Putkinen 3520 g. 21 henkilön kalat punnittiin.

Miehet yli 55 v: 1. Erkki Knapp 4380 g, 2. Seppo Niemi 3550 g, 3. Pentti Simola 3400 g,

4. Taisto Koskela 3000 g, 5. Taisto Niskanen 2810 g, 6. Ahti Pessa 2790 g. 29 onkijaa toi kaloja punnitukseen.

Naiset: 1. Anja Huttunen 2680 g, 2. Hilikka Vierula 2500 g, 3. Vieni Askola 2180 g, 4. Lilli Hyryläinen 2040 g, 5. Eeva Laaksonen 2010 g, 6. Lea Niskanen 1960 g. Naisten sarjassa 8 toi kaloja punnitukseen.

Jatkoa sivulta 20.

Kokoelman vanhimmat teokset ovat peräisin 1850-luvulta. Metsäpatruunat ovat aikojen saatossa ostaneet valtaosin oman aikansa taidetta. Kokoelmassa suuren ryhmän muodostavat muotokuvat, joita ovat maallaneet mm. Eero Jämfelt, **Antti Favén** ja **Tapani Raittila**. Veistoksia sen sijaan on varsin vähän, ja niistäkin suurin osa on pienoisteoksia.

VAIKEUS VALITA

Taidehallin johtajan Timo Valjakan mukaan on vaikeaa valita työt näyttelyyn ja sitä varten on yritetty löytää kertomuksia, joiden avulla näyttelystä tulee mielekäs kokonaisuus.

"Näyttelyssä korostuvat kansalliset arvot ja symbolit, joita maisemakuvat edustavat. Yksi näyttelyn teemoista on tulevaisuuden rakentajat, joita esitellään monin muotokuvina ja sisäkuvin. Lisäksi näyttelyssä on läsnä maailmankuvan muutos: kun työ muuttuu ruumiillisesta työstä kohti tietotekniikan hallitsemää työntekoa."

Näyttelyssä käydään läpi koko suomalainen taidehistoria sekä UPM-Kymmeneen kehitys yrityksenä. Näyttelyn teokset valottavat yhden metsäteollisuusyrityksen syntyä ja kehitystä osana suomalaisen yhteiskunnan muutoksia ja taloudellista kehitystä.

"Myös töiden välillä on löytynyt odottamattomia yhteyksiä ja monilla teoksilla on varsin mielenkiintoinen historia. Joukossa on paljon yksittäisiä helmiä", Timo Valjakka vakuuttaa.

Näyttely on avoinna yleisölle Helsingin Taidehallissa 11.10.-11.11.2001.

Päivällä Aarnihiihdossa oli mukana runsaasti lapsia...

...yöllä osuutaan tuli hiihtämään mm. Urho Karjalainen.

HIHTOA PÄIVÄLLÄ JA HIHTOA YÖLLÄ

Aarnihiihto sai uusia ystäviä

Perinteinen Aarnihiihto Eerolassa keräsi tänä vuonna kolmisensataa hiihtäjää, sauvakävelijää ja kävelijää. Valtaosa tapahtumaan ilmoittautuneista joukkueista oli koottu kyliläisistä, mutta ilahduttavaa oli ulkopuolisten joukkueiden määrän lisääntyminen.

“Ulkopuoliset joukkueet kiittelivät tapahtuman järjestelyjä saunoineen, kahvituksineen, voiteluineen ja hernekeittoineen. Helposti sai sellaisen vaikutelman, että ensi vuonnakin halutaan tulla mukaan”, totesi henkilöstöpalveluasioiden hoitaja **Tuula Vainikka**.

Erityisen onnistuneeksi Tuula luonnehtii lasten Aarnihiihdon.

“Lapset olivat onnessaan, kun saivat hiihdon jälkeen kaulaansa sinivalkeisella nauhalla varustetun mitali.”

Paperivirta seurasi lauantain vastaisena yönä kello 12:n ja kahden välisiä tunnelmia. Voikkaalain **Jouko Rantakokko** tuli yh-

den maissa kahden oman poikansa ja yhden “naapurin” pojan kanssa hiihtolenkiltä pimeältä ladulta. Pojat istahtivat saunatilojen eteisessä oleville tuoleille. Kysymykseen miltä hiihto pimeässä tuntui, vastasi vanhin pojista, **Eduardo** hyvin kuusalaissittain: ”Himo!”. Saunominen ei poikia enää yömyöhällä kiinnostanut, mutta seuraavana päivänä hiihtäjät pistäytyivät hernerokalla.

Yksi “yöhihtäjistä” oli **Erkki Utunen**, jo usean vuoden eläkkeellä ollut hiihdon ystävä. Erkin kanssa muisteltiin mm. Kettumäellä 70-luvulla järjestettyjä osatojen välisiä hiihtokilpailuja. “Niissä oli todellista kilpailutunnelmaa. Järjestelyt olivat kuitenkin joskus erilaisia kuin tänä päivänä. Viideltä puhkottiin kilpailulatu ja kuudelta aloitettiin viestikilpailu.”

AARNIHIHTOON OSALLISTUNEITA PALKITTIIN

Lapinmatka: Hannu Mäki Voikkaan kp joukkue, puukko: Kalevi Hannula Voikkaan höyryn joukkue, T-paita: Eino Jokinen Voikkaan kp joukkue, juustoveitsi: Jesse Andersson, patakin-taat: Yrjö Matikainen FC:n joukkue, purkinavaaja: Juha Siltala Voikkaan höyryn joukkue, purkinavaaja: Ismo Kamesaki Voikkaan tpk joukkue, kirja: Pekka Niemeläinen tutkimuksen joukkue, T-paita: Maija Niilola arkkisalin joukkue, solmioneula: Veijo Oinonen Kuusaan Ladun joukkue, kirja: Juha Skyttä Hipan kunnossapidon joukkue, kello: Eija Kurtto konttorin joukkue, T-paita: Tomi Seppälä, kirja: Raimo Timonen arkkisalin joukkue, Kuntolehden vuosikerta: Paula Paukkunen Kuusankosken Retkeilijät, puukko: Yrjö Kiukas Kuusankosken Karjala-seura, kirja: Mika Suikkanen hipan kunnossapidon joukkue, puukko: Seppo Rautio, Kuntolehden vuosikerta: Helena Koi-vikko sellun ja energian joukkue, pipo: Kari Palomäki tutkimuksen joukkue, kirja: Anneli Kettula, autopuukko: Jussi Haapala, kaasusytytin: Kaija Vierros konttorin joukkue, puukko: Jukka Kuusela tehdaskuljetus.

Palkinnot ovat noudettavissa Kymin henkilöstöpalvelusta, keskuskonttori, 1. kerros

Kuntoutusta kursseilta

Kansaneläkelaitos on myöntänyt Kymin työterveyskeskukselle yhden 10 hengen ASLAK-kurssin Imatran ja yhden Niskaote-kurssin Savonlinnan kuntoutuskeskuksessa.

ASLAK-kurssi on myönnetty paperin- ja sellun tuotantomiehille ja kurssijaksojen ajankohdat ovat:

I-jakso 24. - 28.9.

II-jakso 12. - 23.11.

III-jakso 23. - 27.9.2002

Niskaote-kurssi on tarkoitettu toimisto- ja suunnittelutyötä tekeville ja kurssin ajankohdat ovat:

I-jakso 17. - 21.9.

II-jakso 3. - 5.12.

III-jakso 25. - 27.3.2002

KETKÄ VOIVAT PÄÄSTÄ KUNTOUTUKSEEN?

ASLAK-kurssille voivat hakeutua ensisijaisesti noin 30 - 40 (50) vuotiaat henkilöt, joilla on esiintynyt tuki- ja liikuntaelin-sairauksien oireita tai sairauspoissaoloja, jotka ennakoivat pitkäaikaisia sairauslomia tai työkyvyttömyyttä.

Niskaote-kurssille voivat päästä henkilöt, joilla on työkykyä uhkaavia tuki- ja liikuntaelinsairauksia, jotka painottuvat niska-hartiaseutuun.

MITÄ KORVATAAN?

Kela korvaa matkakustannukset, täysihoidon, tutkimukset ja hoidot kuntoutuskeskuksessa.

Kuntoutukseen osallistuville ei makseta palkkaa kuntoutusjaksoilta, vaan kela maksaa sairauspäivärahan suuruista kuntoutusrahaa ko ajalta yhtä karensipäivää lukuunottamatta.

Kuntoutusjaksot eivät vähennä loma-oikeutta eikä vuoropaapat kulu eivätkä kerry.

MITÄ TEET, JOS OLET KIINNOSTUNUT KURSISTA?

Ilmoita kiinnostuksesi oman alueesi työterveyshoitajalle. Häneltä saat lisätietoja. Ilmoittautusasi voit kertoa perusteluita miksi haluaisit kuntoutukseen.

Työterveyskeskuksessa tehdään valinta kursseille hakeutuvista huomioiden ne kriteerit, jotka Kansaneläkelaitos on valinnalle asettanut.

Myönteisessä tapauksessa Sinuun otetaan yhteyttä hyvissä ajoin ja kutsutaan vastaanotolle tarvittavan lausunnon kirjoittamista varten.

HENKILOUMTISET

KYMI PAPER OY

Paperitehdas

Dipl.ins. **Pentti Putkinen**, 31, nimitetään 1.4. alkaen PK 9:n tuotantopäälliköksi. Hän toimii parhaillaan PK 9:n käyttöinsinöörinä.

Dipl. ins. **Nina Norojärvi** nimitetään 1.4. alkaen PK 9:n määrääkaiseksi käyttöinsinööriksi. Hän toimii parhaillaan paperitehtaalla prosessikehitysinsinöörinä.

Nina
Norojärvi

Pentti
Putkinen

Tuomas
Hallenberg

UPM-KYMMENE, KUUSANKOSKI

Kymin työterveyskeskus

Työterveyslääkäri **Jarmo Rantonen** on lopettanut työnsä Kymin työterveyskeskuksessa 31.3.2001. Työterveyskeskus toimii väliaikaisjärjestelujen turvin jonkin aikaa.

Työterveyskeskus toimii väliaikaisjärjestelyjen turvin jonkin aikaa.

UPM-KYMMENE METSÄ

Kaakkois-Suomen hankinta-alue

UPM-Kymmene Metsän Kaakkois-Suomen hankinta-alueen hankintapäällikkö Matti Halinen on nimitetty Forest Resources Manageriksi kahdeksi vuodeksi UPM-Kymmene Miramichiin Kanadaan 1.2.2001 alkaen. Metsänhoitaja **Tuomas Hallenberg** on nimitetty Kaakkois-Suomen hankinta-alueen hankintapäälliköksi 1.2.2001 alkaen.

Lämmin kiitos muistamisesta jäädessäni vapaalle.

Simo Mäki

Tuhannet kiitokset kaikille, jotka muistitte jäädessäni vapaalle.

Antero Strand

Kiitos muistamisesta.

Raimo Mäkinen

Kiitokset muistamisesta. Mukavaa on olla vapaalla.

Oili Voutilainen

(p.s. sieltähän perästä tulette)

Kiitän.

Risto Koskela

Kiitos merkkipäivääni muistaneille.

Arto Paju

Kiitokset muistamisesta eläkkeelle jäämisen johdosta.

Seppo Levinsalo

Rouva Säätiö kiittää kaikkia yhteistyökumppaneitaan jokaisen 43 vuoden ajalta:

*Ystävistäni iloitsen,
ihmetellen taakse katson,
olipa ihana elämä!*

Marjatta Käki

HENKILÖSTÖPALVELU TIEDOTTAA

Erämajahakemukset tehtävä 30.4. mennessä

Kesäkauden 1.6.–17.8. hakemukset erämajoille on toimitettava kirjallisena Kymin henkilöstöpalveluun **30. huhtikuuta** mennessä. Lomajaksot ovat viikon mittaisia eli perjantaista perjantaihin. Vaihto-aika majoilla on klo 16. Hakemuslomakkeita saa henkilöstöpalvelusta puh. **0204 15 2294**. Vapaaksi jääneitä lomajaksoja voi tiedustella 21.5. alkaen.

Varauksia syyskaudelle (17.8.–28.12.) vastaanotetaan 1.8. klo 7.45 alkaen. Lappalan saunamajoja voi kysellä kesäkaudeksi 2.5. alkaen.

arkkisasi (41), koneenhoitaja **Erkki Mäkinen** MG-osasto (36), järjestelymestari **Risto Ollikainen** tehdaskuljetukset (38), urkkäyttäjät **Tauno Reiman** paperitehdas (41), vartija **Oiva Riihimies** suojele (34), tehdaskonttoristi **Terttu Sihvola** tuotekehitys (41), vuoromestari **Antero Strand** MG-osasto (31), rakennustyöntekijä **Olavi Summanen** rakennusosasto (37), kunnossapitopäällikkö **Pentti Tiihonen** kunnossapitoryhmä (42) ja valkaisija **Mauri Vesala** Ky hiomo (39).

KYMI PAPER OY

A4-varamies **Risto Joutjärvi** arkkisasi (37 palvelusvuotta), laboratoriotyöntekijä **Aaro Koskipuro** tutkimuskeskus (43), autonkuljettaja **Arvi Kuivasniemi** tehdaskuljetukset (26), assistentti **Marjatta Käki** henkilöstöhallinto yhteiset (43), palkanlaskija **Else Lehtola** työsuuhdehallinto (42), A4-valmistaja **Anssi Leppä**

UPM-KYMMENE OYJ, VOIKKAA

Etupakkaaja **Pekka Lahtinen** Vo paperi PK 18 (41 palvelusvuotta), käyttöpäällikkö **Kurt Malmberg** höyryvoimalaitos (34), puuseppä **Martti Rajala** rakennusosasto (15) ja siistijä **Tuulikki Tiihonen** puhtaanapito (24).

Edellisen lehden ilmestymisen jälkeen tietoomme tulleet kuolleet eläkkeensaajat:

Lauri Maali, 87, Vo höyry (kuollut 5.2.2001), **Eila Weckström**, 52, arkkisasi (kuollut 24.2.).

“Vihreät” merkit kertovat

Kymi Paper Oy
45790 Kuusankoski

Tällä tainnalla on selvitetty ympäristöasioiden hallintajärjestelmää. Yhteisöille tiedotetaan toimipalkan ympäristöasioiden tehokkuudesta Euroopan yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän mukaisesti.

Rekisterinumero FIN-S-00023

Kymin hienopaperit valmistetaan ympäristöä säästien. Tuloksena ovat tasalaatuiset ja arkistokelpoiset tuotteet. Tästä kertovat toiminnallemme ja tuotteillemme myönnetty oheiset merkit ja sertifikaatit. Tämän painotuotteen papereille on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeudet. KymPrintin osalta numero on 444 004 ja NOVAtectin osalta 244 024.

Onko Suomi syrjässä? Maailmaa myllertävien tapahtumien määrästä päätellen usein olemme. Me suomalaiset olemme toki sitä mieltä, että muu maailma on hieman väärässä paikassa ja me oikeassa. Maastamme on puhuttu pohjoisena vyöhykkeenä aina arvovaltaisia tahoja myöten. Asiaa on näin yritetty kääntää positiiviseen suuntaan niiden asioiden kohdalla, joissa kenties podemme jonkin tason alemmuuskompleksia. Onko siinä onnistuttu? Vastaus jää usein mielipiteeksi, eikä puolueettomaksi. Muutamaa asiaa voidaan kuitenkin tarkastella.

Faktaa on, että Suomi sijaitsee pohjoisella pallonpuoliskolla. Se aiheuttaa meille lisäkustannuksia rakentamisen ja lämmittämisen suhteen. Emme ole toki yksin tämän ongelman kanssa. Mutta kovin monta valtiota/kansaa, ei Suomen lisäksi ole yhtä innolla noudattamassa sopimuksia ja säädöksiä vaikeuksista huolimatta.

Näin on esimerkiksi Kioton ilmastopöytäkirjan kanssa. Aivan tavallista omakotitaloasujaa eivät nuo määräykset tietenkään kosketa suoranaisesti, vaan välillisesti. Se näkyy kukkarossa polttoaineiden ja sähkön hinnan nousuna sekä veron kasvuna. Suomi

on kuitenkin oikealla linjalla. Kasvihuonepäästöt ovat tulevaisuuden ongelma, joskin jonkin verran vaikutuksia alkaa jo näkyä. Viime aikoina Eurooppaa koetelleet tulvat ja myrskyt ovat hyvä esimerkki ilmastomuutoksista.

Jätteiden käsittelyssä olemme Euroopan huippua. Järkevään jätteiden käsittelyyn on aihettakin. Tuloksia voidaan saada kuitenkin paremmin ja edullisemmin. Siihen ei tarvita EU:n ohjausta, ainakaan niin tiukasti kuin meillä nyt ollaan toteuttamassa.

Ns. henkinen barrikadeille nousu olisi joskus kenties paikallaan. Meillä tehdään asioita aivan liian kiltisti. Ketju alkaa aina valtiotavallan tasolta jatkuen jokaiseen yksilöön.

Viime aikoina puheissa nostettu voimakkaasti esille, että Suomen työtä tekevä väestö ei riitä, kun suuret ikäluokat siirtyvät eläkkeelle. Työvoimaa on kenties rekrytoitava ulkomailta. Sekään ei ole mahdotonta, joskaan ei myös kovin todennäköistä. Ulkomailta tulevan työvoiman ongelma on kielitaidon hankkiminen sekä monet muut, jopa aina työntekoon heikentävästi vaikuttavat seikat. Se ei ole kenenkään syy, vaan pelkkä fakta. Toki meille väkeä ulkomailta tu-

lee ja saa tullakin, mutta mitään ryntäystä en usko nähtävän.

Sen sijaan olisi syytä miettiä, että kuinka saadaan kotimainen väestö hakeutumaan oikeille koulutusaloille ja myös jopa niin pitkälle, että pystytään ennustamaan kunkin seutukunnan työpaikkatarve mahdollisimman tarkasti. Se on kansantaloudellinenkin säästö, sillä on laskettu, että yhden nelihenken perheen muutto maan rajojen sisällä maksaa noin 3 miljoonaa markkaa yhteiskunnalle.

On meille etäisyydestä hyötyäkin. Eurooppaa riepoivat eläintaudit, lähes katastrofeiksi lueltavat, ovat meiltä kaukana. Vaikka maailma on kaventunut ja etäisyydet ovat lyhentyneet, on syytä aina pitää tietty etäisyys. Eräänlainen oma orapihlaja-aita naapurien välillä.

Väitän, että vaikka Suomi jollain mittapuulla katsottuna on syrjässä, on hyvien ja huonojen asioiden määrä tasapainossa. Meistä itsestämme riippuu, kuinka hyvin me pärjäämme. Perisuomalaisella harkitsevaisuudella on tulevaisuuden maailmassa tilaa. Ja kun ei olla huonompia kuin kukaan toinen, niin menestymme.

Peluri tarkastelee kuusankoske-laista paperiteollisuutta ja siihen liittyviä asioita ulkopuolisin silmin. Kannanotot eivät välttämättä heijasta Kymi Paper Oy:n tai Voikkaan tehtaan mielipiteitä.

TOIMITUS Kymi Paper Oy:n viestintäosasto, 45700 Kuusankoski, puh.vaihe 0204 15 121, telekopio 0204 15 2186. **PÄÄTOIMITTAJA** Reijo Virta, puh. 0204 15 2168, e-mail: reijo.virta@upm-kymmene.com. **TOIMITUSSIHTEERI** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com. **LEHDEN ULKOASU** Ulla Parikka, puh. 0204 15 3262, e-mail: ulla.parikka@upm-kymmene.com. **TOIMITUSAVUSTAJA** Arja Mellanen, puh. 0204 15 2225, e-mail: arja.mellanen@upm-kymmene.com. **OSOITTEENMUUTOKSET** Ulla Paajanen, puh. 0204 15 2161, e-mail: ulla.paajanen@upm-kymmene.com. **KIRJAPAINO** Esa Print Oy, Ilmarisentie 7, 15101 Lahti, puh.vaihe (03) 5839 600. **VÄRIEROTTELUT** Cadnet Oy, Kukkomäki 23, 45610 Koria, puh. 05-382 1404. **TOIMITUSKUNTA** Kymi: Maarit Lahtinen, 0204 15 3645. Voikkaa: Juha Marttila, Soile Kärtä, Arto Ahlberg. **PAPERI** kannet: NovaTech Glass 150 g/m², kaksoispölyllistetty painopaperi, sisus: KymPrint 100g/m², konepölyllistetty mattakalanteroitu painopaperi. Paperi on myönnetty pohjoismaisen ympäristömerkin käyttöoikeus. SFS on myöntänyt Kymi Paper Oy:n ympäristöjärjestelmälle sertifikaatin vuonna 1995. **LEHDEN SEURAAVA NUMERI** ilmestyy viikolla 18. Lehteen tarkoitettujen aineistojen on oltava perillä toimituksessa viimeistään 6.4.2001. ISSN 0358-416X.

